

سُورَةُ النَّسَاءِ سوره نساء

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ ئەو پەری میهرەبان و بەبەزەبی (ناویکی پیرۆزی خودایە) الرَّحِيمِ ئەو پەری بەخشندە (ناویکی پیرۆزی خودایە)

يَا أَيُّهَا هُوَ ئَهِ النَّاسِ خەلکینە اتَّقُوا بترسن و پارێزکارین لە رَبِّکُمْ پەرورەدیگارتان الَّذِي ئەو هی خَلَقَکُمْ ئێو هی دروستکردووە مِّنْ لە

نَفْسٍ نەفس و زاتیکی وَحِدَةٍ تاک و خَلَقَ و بەدیھینا و دروستیکرد مِّنْهَا لەو زَوْجَهَا هاوسەرەکە ی وَبَثَّ و بڵاویکردووە

مِنْهُمْ لەوان رِجَالًا پیاوانیکی كَثِيرًا زۆر وَنِسَاءً ئافەرەتانیک (ی زۆر) وَاتَّقُوا و بترسن و پارێزکارین لە اللَّهِ خُودَا الَّذِي ئەو هی

تَسَاءَلُونَ داوا دەکەن و دەپارێنەووە بِهِ یی وَالْأَرْحَامَ و (بپارێزن) پەیوەندی خزمایەتی إِنَّ بەدُنْیایي اللَّهُ خُودَا كَان هەمیشە-

عَلَيْكُمْ لەسەرتان رَقِیًّا چاودیر (-بوو) (۱) وَءَاتُوا و بین و ببەخشن الْيَتَامَى مأل و سامانی أَمْوَالِهِم هەتیوان

وَلَا تَبَدَّلُوا و مەگۆڕنەووە الْخَلِیْثَ پێسی بِالطَّيِّبِ بە پاکي وَلَا تَأْكُلُوا و مەخۆن أَمْوَالَهُم مأل و سامانیان إِلَى بۆ لای

أَمْوَالِكُمْ مأل و سامانی خۆتان إِنَّهُ بەدُنْیایي ئەووە كَان - حُوبًا تاوانیکی كَبِيرًا گەورە (-بوو) (۲) وَإِنْ و ئەگەر

خِفْتُمْ ترسان أَلَّا تُقْسِطُوا کە دادپەرورەری و عەدالەت نەکەن فِي لەنیوان الْيَتَامَى هەتیوان فَاَنْكِحُوا ئەووە مارەبکەن و بهێنن

مَا طَاب ئەو هی- لَكُمْ پێتان (-خۆشە) مِّنْ لە النِّسَاءِ ژنان مَتًی دوان وَثَلَتْ و سیان وَرُبُعٌ و چواران فَإِنْ جَا ئەگەر

خِفْتُمْ ترسان أَلَّا تَعْدِلُوا کە دادپەرورەری نەکەن فَوَحِدَةً ئەووە تەنها یەک أَوْ يان مَا مَلَكَتْ ئەو هی دەست گرتە ی

أَيْمَانُکُمْ راستەتانە (کەنیزەکە) ذَلِكَ ئەویان أَدْنَى نزیکتره أَلَّا تَعُولُوا کەوا ستەم و لادان نەکەن و موحتاج نەبن (۳)

وَءَاتُوا و بین و ببەخشن النِّسَاءَ ژنان صَدُقَتَيْنَّ مارەبیەکانیان نِحْلَةً وەک مافیکی واجب بەرەزامەندیەووە فَإِنْ جَا ئەگەر طِبْن -

لَكُمْ بۆتان عَنْ لە شَيْءٍ شتیک (-خۆش بوون) مِنْهُ لە نَفْسًا نەفس و دەرون (هوە) فَكُلُوهُ ئەووە بیخۆن هَنِیْأً بەخۆشی

مَّرِيًّا نۆشی بکەن (نۆشی گیانتان بێت) (۴) وَلَا تُؤْتُوا و بە- السُّفَهَاء نەفام و نەزانەکان (-مەدەن) أَمْوَالُکُمْ مأل و سامانتان

الَّتِي تَهْوَى جَعَلَ - اللَّهُ خُودَا لَكُمْ بَوْتَانِي (-كردوته) قِيمًا هَوَى رَاغِبُونَ وَارْزُقُوهُمْ وَبِزَيَّوَانِ بَدَهْنِ فِيهَا لِي

وَآكُسُوهُمْ وَبُوشَاكِيَانِ بَكَهْنِ وَقُولُوا وَ - لَهُمْ بَيَّانِ (-بَلَيْنِ) قَوْلًا قَسَهْ وَوَتَارِيكِي مَعْرُوفًا پَهْ سَنْدِ وَ چَاكِ (۵)

وَابْتَلُوا وَ تَاقِي بَكَهْنَهْوَهْ اَلْيَتَمَى هَهْتِيَوَانِ حَتَّى تَاكُو ، هَهْتَا إِذَا كَاتِي بَلَّغُوا دَهْ گَهْنَهْ اَلنِّكَاحِ (تَهْمَهْنِي) جَوَوْتِ بَوُونِ فَإِنْ جَا تَهْ گَهْرِ

ءَانَسْتُمْ تَيَّوَهْ بَهْدِيْتَا نَكْرَد/ا مَنَّهُمْ لَيَّيَانِ رُشْدًا رَاسْتَهَرِيَّيْنَسِي وَ هَوُشْمَهْنَدِي فَادْفَعُوا تَهْوَهْ بَدَهْنِ اِلَيْهِمْ بَيَّيَانِ

أَمْوَالَهُمْ مَالِ وَ سَامَانَهْ كَانِيَانِ وَلَا تَأْكُلُوها وَ مَهْيَخُونِ إِسْرَافًا بَهْ ئِيسْرَافِ وَ زَيْدَهْرَهْوِي وَبِدَارًا وَ خَيْرَا خَيْرَا أَنْ نَهْ كَا يَكْبُرُوا گَهْوَرَهْبَنِ

وَمَنْ وَ هَهْرَكَهْسِي كَانِ - غَنِيًا دَهْوَلَهْمَهْنَدِ (-بَوُو) فَلْيَسْتَعْفِفْ تَهْوَهْ بَا خَوِّ بَهْرَزَوِيَاكِ رَاغِرِي (چَاوِي لَهْ پَارَهِي هَهْتَوُو نَهْبِي)

وَمَنْ وَ هَهْرَكَهْسِي كَانِ - فَقِيرًا فَهَقِيرِ وَ دَهْسْتَكُورْتِ (-بَوُو) فَلْيَأْكُلْ تَهْوَهْ بَا - بِالْمَعْرُوفِ بَهْ شَيَّوَهِيَهْ كِي پَهْ سَنْدِ (-بَخَوَاتِ)

فَإِذَا جَاكَتِي دَفَعْتُمْ بَهْ خَشِيْتَانِ اِلَيْهِمْ بَيَّيَانِ أَمْوَالَهُمْ مَالِ وَ سَامَانَهْ كَانِيَانِ فَأَشْهَدُوا تَهْوَهْ شَايَهْتِ بَكَهْنِ عَلَيْهِمْ لَهْ سَهْرِيَانِ

وَكَفَى وَ بَهْ سَهْ سَهْ بِاللَّهِ كَهْ خُودَا حَسِبًا لَيَّيْجَهْرَهْوَهْ (-بَيَّتِ) (۶) لِلرِّجَالِ بُوْ بَيَاوَانِ (هَهْيَه) نَصِيبٌ بَهْ شَيِّكِ مِمَّا لَهْوَهِي تَرَكَ -

الْوِلْدَانِ بَاوَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَ خَزْمَهْ زَيَكَهْ كَانِ (-بَهْ جَيَّيَانِ هَيَّشْتَوَهْ لَهْ مِيرَاتِ) وَلِلنِّسَاءِ وَ بُوْ ثَاْفَرَهْتَانِ (هَهْيَه) نَصِيبٌ بَهْ شَيِّكِ مِمَّا لَهْوَهِي

تَرَكَ - الْوِلْدَانِ بَاوَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَ خَزْمَهْ زَيَكَهْ كَانِ (-بَهْ جَيَّيَانِ هَيَّشْتَوَهْ لَهْ مِيرَاتِ) مِمَّا لَهْوَهِي قَلَّ كَهْمِ بَوِيَّتِ مِنْهُ لِي أَوْيَانِ

كَثُرَ زَيَادِ بَوِيَّتِ نَصِيبًا بَهْ شَيِّكِ مَفْرُوضًا فَهْرَزَكْرَاوِي وَ بَيَّوِيْسْتِ (۷) وَإِذَا وَتَهْ گَهْرِ حَضَرَ ثَامَادَهْبَوُو

الْقِسْمَةَ لَهْ دَا بَهْ شَكْرَدَنَهْ كَهْ أُولُوا خَاوَهْنِ الْقَرْبَى نَزِيكِي وَ خَزْمَايَهْتِي (خَزْمَهْ كَانِ) وَالْيَتَمَى وَ هَهْتِيَوِ وَالْمَسْكِينِ وَ دَهْسْتَكُورْتَهْ كَانِ

فَارْزُقُوهُمْ تَهْوَهْ بَيَّيَانِ بَدَهْنِ مِنْهُ لِي وَقُولُوا وَ بَلَيْنِ لَهُمْ بَيَّيَانِ قَوْلًا قَسَهْ وَوَتَارِيكِي مَعْرُوفًا پَهْ سَنْدِ وَ چَاكِ (۸)

وَلْيَخْشَ وَ بَا بَتْرَسَنْ اَلَّذِينَ تَهْوَانَهِي لَوْ تَهْ گَهْرِ تَرَكُوا بَهْ جَيَّيَانِ هَيَّشْتِ مِنْ لَهْ خَلْفِهِمْ دَوَوَايَانِ ذُرِّيَّةٌ نَهْوَهِي

ضِعْفًا لَآوَازِ وَ بَيْدَهْ سَهْلَاتِ خَافُوا تَرْسَانِ عَلَيْهِمْ لَهْ سَهْرِيَانِ فَلْيَتَّقُوا جَا بَا بَتْرَسَنْ وَ پَارِيْزَكَارْبَنِ لَهْ اَللَّهُ خُودَا وَلْيَقُولُوا وَ بَا -

قَوْلًا قَسَهْ وَوَتَارِيكِي سَدِيدًا رَاسْتِ وَ دُرُوسْتِ (-بَلَيْنِ) (۹) إِنَّ بَهْ دَنْبَايِي اَلَّذِينَ تَهْوَانَهِي يَأْكُلُونَ - أَمْوَالِ مَالِ وَ سَامَانِ

أَلَيْتُمُ هَـتَيَوَان (-دهخۆن) ظُلُمًا (به) زوَلَم و سَتَم إِنَّمَا له‌پاستيدا ته‌نھا يَا كُلُّون - فِي له‌ناو بَطُونِهِمْ سَكِياندا

نَارًا ئاگرېك (-دهخۆن) وَسَيَصْلَوْنَ و ده‌خړينه‌ ناو سَعِيرًا ئاگرېكې زوړ به‌جوش (دۆزه‌خ) (۱۰) يُوَصِيكُمْ وه‌سيه‌تتان ده‌كات

اللَّهُ خودا فِي ده‌رباره‌ی أَوْلَدِكُمْ مناله‌كانتان لِلذَّكَرِ بۆ نېرينه (هه‌يه) مِثْل وه‌ك حَظَّ به‌شى الْأُنثَيَيْنِ دوو مېينه‌كان

فَإِنْ جَا ئه‌گهر كُنَّ - نِسَاءً ئافره‌تانِي فَوْق زياتر له اُنثَيَيْنِ دووان (-بوون) فَلَهُنَّ ئه‌وه بۆ (مېينه‌ك) ان هه‌يه ثَلَاثًا دووله‌سېي

مَا تَرَكَ ئه‌وه‌ی به‌جېماوه (له سامان) وَإِنْ و ئه‌گهر (مېيه‌كه) كَانَتْ - وَحِدَةً ته‌نھا يه‌كېك (-بوو) فَلَهَا ئه‌وه بۆي هه‌يه

النِّصْف نيوه‌ی وَلَا بَوِيَّه و بۆ داېك و باواني لِكُلِّ لۆ ههر وَحِدٍ يه‌كېك مِّنْهُمَا له‌وان (هه‌يه) أَلْسُدُس يه‌ك له شه‌ش مِمَّا له‌وه‌ی

تَرَكَ به‌جېيان هېشتوه إِنْ ئه‌گهر كَان هه‌بوو بَيْت لَهْ بۆي وَلَدَّ كورېك فَإِنْ جَا ئه‌گهر لَمْ نه يَكُن بوو لَهْ بۆ ئه‌و

وَلَدَّ (هېچ) كورېك وَوَرِثَتْهُ و - أَبَوَاهُ باواني (-ميرانگړي بوون) فَلِلْأُمِّهِ ئه‌وه بۆ داېكې هه‌يه أَلْتَلْث يه‌ك له سې فَإِنْ جَا ئه‌گهر

كَان هه‌بوو لَهْ بۆي إِخْوَةً برا فَلِلْأُمِّهِ ئه‌وه بۆ داېكې (هه‌يه) أَلْسُدُس يه‌ك له شه‌ش مِّنْ له بَعْد پاش وَصِيَّةً وه‌سيه‌تېك

يُوصِي وه‌سيه‌تكر بايْت بِهَا يَيَّ أَوْ يَانَ دَيْنٍ قهرديك ءَابَاؤُكُمْ باب و باپيرانتان وَأَبْنَاؤُكُمْ و مناله‌كانتان لَا تَدْرُونَ ئېوه نازانن

أَيُّهُمْ كامه‌يان أَقْرَب نزيكتره لَكُمْ بۆتان نَفْعًا له سود و قازانج فَرِيضَةً (ئه‌وه) فهرز و پڼويستكراوه مِّنْ له لايه‌ن اللَّهُ خوداوه

إِنْ به‌دنيايې اللَّهُ خودا كَان هه‌مېشه- عَلِيمًا ته‌واو زانا و ئاگاداري حَكِيمًا ته‌واو كاربه‌جې (-بووه) (۱۱)

وَلَكُمْ بۆ ئېوه (هه‌يه) نِصْف نيوه‌ی ئه‌وه‌ی مَا تَرَكَ به‌جېي هېشتوه أَزْوَاج هاوسه‌رانتان إِنْ ئه‌گهر لَمْ نه يَكُن بوو

لَهُنَّ بۆئوه‌وان وَلَدَّ (هېچ) كورېك فَإِنْ جَا ئه‌گهر كَان - لَهُنَّ ئه‌وان (هاوسه‌رانتان) وَلَدَّ كورېكيان (-هه‌بوو) فَلَكُمْ ئه‌وه بۆئېوه‌يه

الرُّبْع يه‌ك له چوار مِمَّا له‌وه‌ی تَرَكْنَ ئه‌وان به‌جېيان هېشتوه مِّنْ له بَعْد دواي وَصِيَّةً (جېبه‌جېكردنې) وه‌سيه‌تېك

يُوصِيَنَ ئه‌وان وه‌سيه‌تيانكردېي بِهَا يَيَّ أَوْ يَانَ دَيْنٍ قهرديك (بدرېته‌وه) وَلَهُنَّ و بۆ ئه‌وان (هاوسه‌رانتان) هه‌يه الرُّبْع چوار يه‌كېك

مِمَّا له‌وه‌ی تَرَكْتُمْ ئېوه به‌جېتان هېشتوه إِنْ ئه‌گهر لَمْ نه يَكُن بوو لَكُمْ بۆتان وَلَدَّ (هېچ) كورېك فَإِنْ جَا ئه‌گهر كَان -

لَكُمْ بَوْتَان (-هه بوو) وَلَدَّ كَوْرِيك فَلَهْنَّ ئهوه بۆ ئهوان (هاوسه رانتان) هه يه اَلْتْنَّ يهك له ههشت مِمَّا له وهى

تَرْكَمُ ئيوه به جيتان هيشتووه مِّنْ له بَعْدَ دَوَاى وَصِيَّةٍ وهسيه تيك تَوْصُونُ ئيوه وهسيهت بکهن بَهَا يِّيْ اَوَّ يَان

دَيْنَ قهرديک (بدریته وه) وَإِنْ و ئه گهر کَانَ - رَجُلٌ پياويک يُوْرَثُ ميراثی وهرده گيرا کَلَلَهْ بِيْ باوان و منال (-بوو) اَوَّ يَان

أَمْرَأَةً ئافره تيك (-بوو) وَلَهْ و هه يبوو أَخَ براهيمک اَوَّ يَان أُخْتٌ خوشکيک فَلِکُلِّ ئهوه لۆ ههر وَحِدٍ يه کيک

مِّنْهُمْ لَهوان (هه يه) اَلْسُدُسُ شەش يهک فَإِنْ جا ئه گهر کَانُواْ ئهوان - أَكْثَرُ زَوْرَتَر (-بوون) مِّنْ له ذَلِكْ ئهوه (نده)

فَهُمْ ئهوه ئهوان شُرَكَاءَ هاوبهش شهريکن فِيْ له اَلثَّلَثُ سئ يهک مِّنْ له بَعْدَ دَوَاى وَصِيَّةٍ وهسيه تيك يُوْصَى وهسيهت بکري

بَهَا يِّيْ اَوَّ يَان دَيْنَ قهرديک (بدریته وه) غَيْرَ نه - مُضَارٍ (بیته) زهر و زيانيک وَصِيَّةٍ وهسيه تیکه مِّنْ له اَللّٰهُ خوداوه

وَاللّٰهُ و خودا عَلِيمٌ تهواو زانا و ئاگادارى حَلِيمٌ ئهوپهري ئارام و له سه رخويه (١٢) تِلْكَ ئهوه حُدُودٌ سنوره کاني اَللّٰهُ خودا يه

وَمَنْ و هه رکه سئ يُطِيع بکات گوڤرايه لى اَللّٰهُ خودا وَرَسُولُهُ و پيغه مبه ره که ي يَدْخِلْهُ ئهوه ده يخته ناو جَنَّتْ باخ و به هه شتاني

تَجْرِيْ دروات مِّنْ له تَحْتَهَا ژييدا اَلْأَنْهَرُ روباره کان خَلِدِينَ هه تاهه تايي ماوه فِيْهَا تيايدايه وَذَلِكْ و ئهوه اَلْقَوْزُ بردنه وهى

اَلْعَظِيمُ ئهوپهري شکودارى گهوره يه (١٣) وَمَنْ و هه رکه سئ يَعْصُ سه ريڻچى بکات له اَللّٰهُ خودا وَرَسُولُهُ و پيغه مبه ره که ي

وَيَتَعَدَّ و به زيڻي حُدُودَهُ سنوره که ي يَدْخِلْهُ ده يخته ناو نَارًا ئاگريک خَلِدًا هه تاهه تا ماوه فِيْهَا تيايدا وَلَهُ و بۆى هه يه

عَذَابٌ عه زاب و ئه شکه نجه ييکي مُهَيِّنٌ ريسواکهر (١٤) وَالَّتِي و ئهوانه ي يَأْتِيْن دین و ده کهن

اَلْفُحْشَةِ گوناھى گهوره و دزيو و قيزه وهن مِّنْ له نِسَائِكُمْ ژنانتان فَاسْتَشْهِدُواْ ئهوه به شايهت بگرن عَلَيْنَّ له سهريان اَرْبَعَةٌ چوار

مِنْكُمْ له ئيوه فَإِنْ جا ئه گهر شَهِدُواْ شايه تياندا فَأَمْسِكُوْهُمْ ئهوه راگيريان بکهن فِيْ له اَلْبُيُوتِ ماله کان حَتَّى تاكو يَتَوَفَّيْنَّ -

اَلْمَوْتُ مردن (-تهواويان ده کات) اَوَّ يَان يَجْعَلُ - اَللّٰهُ خودا لَهْنَّ بۆيان (-ده کاته وه) سَبِيْلًا ريگا يهک (١٥)

وَالَّذَان و ئهو دوانه ي يَأْتِيْنَهَا دین ئهوکاره ده کهن مِنْكُمْ له نگو فَاذْهَبَا ئهوه ئه شکه نجه و ئازاريان بدن فَإِنْ جا ئه گهر

تَابَا په شیمان بوون و توبه یانکرد وَأَصْلَحَا و چاک بوون فَأَعْرِضُوا نه وه- عَنْهَا لَیَّان (-گهړن) إِنَّ به د نیا یی اللَّهُ خودا

ګان هه میښه تَوَابًا قبول کړی توبه یی رَحِيمًا زور به زه یی (۱۶) إِنَّمَا له راستیدا - التَّوبَةُ په شیمانی و توبه عَلٰی له سر

اللَّهُ خودا (-هه) لِلَّذِينَ بُوْئُوْهُنَّ بِهِ يَّعْمَلُوْنَ که - اَلَسَّوْءُ خراپه (-ده کهن) بِجَهْلَةٍ به نه فامیږکي ثُمَّ پاشان

يُتُوْبُوْنَ ده گهړینه وه و په شیمان ده بڼه وه و توبه ده کهن مِنْ له (ماوه یه کی) قَرِيبٌ نزیک فَأُولَٰئِكَ نه وه نه وان يَتُوْبُ -

اللَّهُ خودا (-توبه وهرده گړی) عَلَیْهِمْ لَیَّان و ګان و هه میښه اللَّهُ خودا عَلِيْمًا ته واو زانا و ټاګدار ی حَكِيْمًا ته واو کار به جی (یه)

(۱۷) وَلَيْسَتْ و- التَّوبَةُ په شیمانی و گهړانه وه و توبه (-نیه) لِلَّذِينَ بُوْئُوْهُنَّ يَّعْمَلُوْنَ - اَلَسَّيِّئَاتُ خراپه ګان (-ده کهن)

حَتَّى هه تا إِذَا کاتې حَضَرَ ټاماده بوو و گهړیښته سهر سهر یی أَحَدَهُمْ یه کیکیان اَلْمَوْتُ مردن قَالَ (ده لی) إِنِّي به راستی من

تَبَّت په شیمانم و توبه م کړده اَلَّذِي نَّيْسَتْ که وَلَا اَلَّذِينَ ونه نه وکه سانه یی يَمُوتُونَ دهمرن وَهُمْ له حال یی نه وان کُفَّار کافرن

أُولَٰئِكَ نه وانه اَعْتَدْنَا ټاماده مان کړده لَهُمْ بویان عَذَابًا عه زاب و نه شکه نجه یه کی اَلِيْمًا زور به ټازار (۱۸) يٰٓأَيُّهَا هُوَ نه ی

اَلَّذِينَ نه وانه ءَامَنُوا بپرواتان هی ناوه لَا يَحِلُّ حه لال و په وانا بې لَكُم بۆتان اَنْ که تَرْتُوْا میرانگری بکه نه له اَلنِّسَاءِ زنان

كُرْهَا به نا چاری و پینا خوښی وَلَا تَعْضُلُوْهُنَّ و ته نگویان مه کهن لِتَذْهَبُوْا تا لیان ببهن بَعْض هه ندیک مَا له وه ی

ءَاتِيْتُمُوْهُنَّ ټیوه پیتان داوون اِلَّا مه گهر نه وه یی اَنْ که يٰٓأَتَيْنَ بپن بکهن بِفَحِشَةٍ کارنکی دزتیو و قیزه وهن ی مِيْنَةٍ دیار و ټاشکرا

وَعَاشِرُوْهُنَّ و ټیکه لی بکه نه گه لیان بِالْمَعْرُوفِ به چاکی و په سندی فَإِنْ جا نه گهر كُرْهُتُمُوْهُنَّ حه زتان نه کړد له ټافره ته ګان

فَعَسَىٰ نه وه نه کا اَنْ که تَكْرَهُوا حه ز نه کهن له شَيْءٍ شتې وَيَجْعَلُ و - اللَّهُ خودا (-دابی) فِيْهِ تیایدا خَيْرًا چا که و خیر (یک)

كَثِيْرًا زور (۱۹) وَإِنْ و نه گهر اُرْدْتُمْ ویستتان اَسْتَبْدَال بگورنه وه زَوْج هاوسه ریک مَكَان له جیګای زَوْج هاوسه ریک

وَعَاتِيْتُمْ و داتان به اِحْدَسُنَّ یه کیکیان قِنْطَارًا باره زنیږکي فَلَا تَأْخُذُوا نه وه مه بهن مِنْهُ لِي شَيْءٍ (هیچ) شتې

اَتَأْخُذُوْنَهُرُ ټایا ده ببهن بُهْتَنَّا به بوختان و ناهه قی وَإِنَّمَا و تاوانیک ی مِيْنًا دیار و ټاشکرا (۲۰) وَكَيْفَ و چوڼ

تَاخْذُونَهُ، وَدَّ وَ تَهَوَّاتَا أَفْضَى - بَعْضُكُمْ هه نديکتان (-لاتان ليککردهوه و تهنها بوون) إِلَى بُو بَعْضُ هه ندي

وَأَخَذَنَّا مِنْكُمْ مِيثَاقًا بِإِيمَانٍ وَبَعَلْنِيكَ غَلِيظًا زُورًا (توند) (٢١) وَلَا تَكْفُرُوا وماره مه كهن و مه هين

مَا نَكَحْ ئه‌وه‌ی ماره‌ی کردوه و هیناویه‌تی **ءَابَاؤُكُمْ** باب و بابیرانتان **مِنْ** له **النِّسَاءِ** ژنان **إِلَّا** مه‌گهر **مَا قَدْ** ئه‌وه‌ی تازه

سَلَف به‌سەرچوووه **إِنَّهُ** به‌دَلنِیای ئه‌وه **كَانَ** - **خُشَّة** گوناھیکێ دزیو و قیزه‌وه‌ن **وَمَقْتًا** و رق لیبوی (خودا) **وَسَاءٌ** و خراپترین

سَبِيلًا رِیْگا (-بووه) (۲۲) حَرَمَتْ قهدهغه کراوه و حرامکراوه عَلَیْکُمْ لهسه رتان اُمْتُمْ دایکانتان وَبَنَاتُکُمْ و کچانتان

وَأَخَوْتُكُمْ وَخُوشَكَانَتَانِ وَعَمَّتُكُمْ وَمَامَانَتَانِ وَخَلْتُكُمْ وَپَلَكَنْتَانِ وَبَنَاتٌ وَكُجَانِ الْأَخُ خُوشَكُ

وَأُمَمُكُمْ وَدَائِكُنِيكَ الَّتِي - تَهْوَاهِي أَرْضُكُمْ شِيرِيَانِ پِیْدَاوَن وَخُوشْكَانَتَانِ مِنْ لَهْ الرُّضْعَةُ شیرخوارْدَن

وَأُمّتٌ وَ دایکانی نِسَائِكُمْ ژنه کانتان وَرَبِّكُمْ وَ منالانی اَلَّتِي ژه وانهی فِي له حُجُورِكُمْ ژیر سایه ی ئیوهن مِنْ له نِسَائِكُمْ ژنانتان

اَلَّذِي دَخَلْتُمْ فِيْهِ لَئِيَّاَنَ (سهرجيتياناڪردوه له گه لِيَان) فَاِنْ جَا تَه گهر لَمْ تَكُوْنُوْا فِيْهِ- دَخَلْتُمْ نه چوبنه ژوور

بِهِنَّ لَيِّانٌ (سہر جیٲیتان نہ کر دے) فَلَا جُنَاحَ ٲہوہ گوناح نیہ عَلَیْکُمْ لہ سہرتان وَحَلَّیْلٌ و ٲہ لال و ژنانی اَبْنَائُکُمْ کورہ کانتان

الَّذِينَ تَهَوَّنَىٰ مِنْ أَصْلَابِكُمْ ۖ يُشْقَىٰ ثِيَابَهُ ۖ وَأَنْ وَ (حه رامه) كه تَجْمَعُوا كَذِبَكَ نَهَوَهُ بَيْنَ نِيَوَانِ الْأُخْتَيْنِ دوو خوشكان

إِلَّا مَهْغَر مَا قَدْ نَهَوَى تَازَه سَلَفْ بَه سَه رِچَوَه إِنَّ بَه دُنْيَايِ اَللّٰهُ خُودَا كَانْ هَه مِيشَه غُفُورًا نَه وَپَرِي لِيئُورَدِي

رَحِيمًا ؕ وہو پری بہ بہ زہیہ (۲۳) وَالْمُحْصَنَاتُ و ٹافرہتی پاریزراوی (داوین پاک) مِنْ لَہِ النِّسَاءِ زَنَانِ إِلَّا مہ گہر

مَا مَلَكَتْ نَهْوَهِي دَهست گرتَه‌ی اَیْمُنْکُمْ رَاسْتَه‌تَان (کَه‌نِزَه‌ک بَیْت) کُتِبْ نوسراو و حوکمی اَللّٰهُ خُودا یِه

عَلَيْكُمْ به سہرتان ، له سہرتان وَأُحِلَّ و حلال کراہے لَكُمْ بۆتان مَّا ئه وهی وَرَاءَ له دوائِ ذَلِكُمْ ئه وانه یه اَنْ که تَبْتَغُوا بخوازن

بِأَمْوَالِكُمْ ۖ بِهِمَا مَالٌ وَ سَامَنْتَانِ ۚ مُحْصَيْنِ ۚ دَاوْنِپَارْتِزِ بِنِ غَيْرِ ۚ نَهْكَ ۚ مُسْفَحِينَ ۚ دَاوْنِپِيسِ ۚ فَمَا جَا ئَهْوَهِي ۚ اَسْتَمْتَعُمُ ۚ رَاتَانِبُوَارِدِ ۚ بِهِي ۚ يِي

مِنْهُمْ لَهْوَان فَاتُوْهُنَّ ثَهْوَه پِيَّان بَدَهَن اُجُوْرَهْن هَهَق وَ مَارَهِي خُوْيان فَرِيضَه وَهَك وَاجِبِيْكَ فَهَرَزْكَراو وَلَا جُنَاحَ وَ گوناھِيْكَ نِيَه

عَلَيْكُمْ لَه سَه رَتَان فِيمَا لَه وَهَى تَرْضَيْتُمْ لَه نِيو خَوْتَان پَارِيوون بِه يِي مِنْ لَه بَعْد دَوای اَلْفَرِيضَةُ مَارَهِيه وَاجِبَه كَه اِنْ بَه رَاسَتِي

اللهُ خُودَا كَان هَه مِيشَه عَلِيْمًا تَهَوَاو زَانَا وَ نَاگَادَارِي حَكِيْمًا تَهَوَاو كَارِبَه جِي (يَه) (٢٤) وَمَنْ وَ هَه رَكَه سِي لَمْ -

يَسْتَطِيعُ (-نَه) تَوَانِي مِنْكُمْ لَه نِگُو طَوَلَا لَه پَوَوِي هَه بَوُونِي (هَه بَوُونِي نَه يِي) اَنْ كَه يَنْكِح مَارَه بَكَات وَ بَهِيْتِي

اَلْمُحْصَنَتُ ثَا فَرَه تِي پَارِي زَرَاو (دَاوَتِي پَاك) اَلْمُؤْمِنَةُ وَ ثَا فَرَه تَه بَرَوَادَرَه كَان فِنْ ثَه وَه بَا لَه مَا ثَه وَه (بَا بَهِيْتِي) لَه مَلَكَتْ دَه سَتِ گِرَه تَه ي

اَيْمَنْكُمْ رَاسَتَه تَان مَنْ لَه فَتِيْتُمْ كَجَانِي كَه نِي زَه كِي اَلْمُؤْمِنَةُ بَرَوَادَارِ وَاللهُ وَ خُودَا اَعْلَمَ زَانَا تَر وَ نَاگَادَا رَتَرَه بِاَيْمَنْكُمْ بَه ثِيْمَان وَ بَرَوَاتَان

بَعْضُكُمْ هَه نَدِيكْتَان مَنْ لَه بَعْضُ هَه نَدِيكَنْ فَاَنْكِحُوْهُنَّ جَا مَارَه يَان بَكَه وَ بِيَا نِگَوَا زَنَه وَه بِاِذَنْ بَه ثِي زَن وَ رِيْتِي دَانِي

اَهْلِيْنَّ كَه سَ وَ كَارِي خَوْيَانِ وَءَا تُوْهُنَّ وَ پِيَا نِ بَدَه اُجُوْرَهْنَّ هَه قَ وَ مَارَه ي خَوْيَانِ بِالْمَعْرُوفِ بَه چَا كِي

مُحْصَنَتُ بَه پَارِي زَرَاوِي وَ دَاوَتِي خَاوَنِي غَيْرَ نَه كَ مُسْفِحَتُ دَاوَتِي پِي سَا نَه وَلَا مُتَّخِذَتُ وَ نَه هَه لَگِرَه تَه ي

اُخْدَانُ دُوسْتَدَارِي كَرْدَنِي نَهِيْتِي وَ نَا شَه رَعِي فَاِذَا جَا كَاتِي اُحْصِنَّ شَوِيَا نَكِرْدَ وَ پَارِي زَرَاو بَوُونِ فَاِنْ ثَه وَ سَا كَه ثَه گَه رَ اَتِيْنَّ كَرْدِيَا ن

بِفُحْشَةٍ گُونَا حِي دَزِيُو وَ قِي زَه وَه نِ ي زِيْنَا فَعَلِيْنَّ ثَه وَه لَه سَه رَ (كَه نِي زَه كَه كَان) يَان وَاجِبَه نِصْفَ نِي وَه ي ثَه وَه ي مَا عَلَيَّ لَه سَه رَ

اَلْمُحْصَنَتُ ثَا فَرَه تِي نَا زَادِي پَارِي زَرَاو مَنْ لَه اَلْعَذَابُ عَه زَاب وَ ثَه شَكَه نَجَه ذَلِكَ ثَه وَه لِمَنْ بُوْ ثَه وَ كَه سَه يَه ي خَشِي تر سَابِي لَه

اَلْعَنَتُ شَكَسْتِي بَا رِگَرَانِي مِنْكُمْ لَه نِگُو وَاَنْ وَ ثَه گَه رَ تَصْبِرُوْا سَه بَر وَ ثَارَامِ بَغَرَن خَيْرَ چَا كَتَرَه لَكُمْ بُوْ ثِي وَه وَاللهُ وَ خُودَا

غَفُوْرَ ثَه وَه پَرِي لِي بُو رَدَه ي رَّحِيْمَ ثَه وَه پَرِي مِي هَرَه بَان وَ بَه بَه زَه يِيهِ (٢٥) يُرِيْدُ - اللهُ خُودَا دَه يَه وَ ي لِيْبِيْنَّ كَه رُوْنِ بَكَاتَه وَه

لَكُمْ بُوْتَانِ وَيَهْدِيْكُمْ وَ رِيْنَمُوْنِيْتَانِ بَكَاتِ بُوْ سُنَّ رِيْ وَ شَوِيْنِي اَلَّذِيْنِ ثَه وَا نَه يِي مَنْ لَه قَبْلَكُمْ پِيْشِ ثِي وَه (بَوُونِ)

وَيُتَوَبُ وَ تُوْبَه وَه رِگَرِي عَلَيْكُمْ لِيْتَانِ وَاللهُ وَ خُودَا عَلِيْمَ تَهَوَاو زَانَا وَ نَاگَادَارِي حَكِيْمَ تَهَوَاو كَارِبَه جِي (يَه) (٢٦) وَاللهُ وَ خُودَا

يُرِيْدُ دَه يَه وَ يْتِ اَنْ كَه يُتَوَبُ تُوْبَه وَه رِگَرِي عَلَيْكُمْ لِيْتَانِ وَيُرِيْدُ وَ - اَلَّذِيْنِ ثَه وَا نَه يِي يَتَّبِعُوْنَ دَه كَه وَنَه دَوَا ي

اَلشَّهَوَاتِ حَه زَ وَ ثَا رَه زَوَا بَا زِي (-دَه يَا نَه وَ ي) اَنْ كَه تَمِيْلُوْا لَابَدَه نَ وَ خَوَارِي بِنَه وَه مِيْلًا لَادَانِ وَ خَوَارِي بَوُونَه وَه يَه كِي عَظِيْمًا گَه وَرَه (٢٧)

يُرِيدُ - اللهُ خودا (-دهيه ويت) اَنْ كه يُخَفِّفَ سوک و ئاسان بکات عَنْکُمْ لیتان وَخُلِقَ و - الْإِنْسَ مَرُوفٌ

ضَعِيفًا به لاوازی (-دروستکراوه) (۲۸) يَآيُهَا هُوَ ئه ی الَّذِينَ ئهوانه ی ءَامَنُوا بروتان هیناوه لَا تَأْكُلُوا -

أَمْوَالُكُمْ مَال و سامانتان (-مهخون) يَبْنِيكُمْ له نیوانتان بِالْبَطْلِ به پرو پووجی و به ناحقی إِلَّا ثِيْلًا اَنْ به وهی كه تَكُونُ -

تَجْرَةً بازرگانی (-بیت) عَنْ به تَرَاضٍ ره زامه ندی هه ردوولا مِنْكُمْ له ئیوه وَلَا تَقْتُلُوا و مه کوژن أَنْفُسَكُمْ خُوتان اِنْ به دنیای

اللهُ خودا كَانَ هه میشه بِكُمْ بیتان رَحِيمًا زور میهره بان و به به زه ییه (۲۹) وَمَنْ و هه رکه سی یَفْعَلُ - ذَلِكَ ئه وه (-بکات)

عُدُونَا به دزایه تی وَظُلْمًا و زوئم و سته مگه ری فَسُوفَ ئه وه به دنیای له داهاتوو نُصَلِّیه ئه یخه یه ناو و ده یسوتینین له

نَارًا ئاگریک (چون ئاگریک) وَكَانَ و هه میشه ذَلِكَ ئه وه عَلَى له سه ر اللهُ خودا يَسِيرًا سوک و ئاسانه (بووه) (۳۰) اِنْ ئه گه ر

تَجْتَنِبُوا دورکه ونه وه و خوڤبارین له كَبَاثِرٍ تاوانه گه وره کان مَا تَهَوَّنَ ئه وه ی قه ده غه ده کرئِ عَنْهُ لیتان نَكْفَرُ ده بورین و داده پوشین

عَنْکُمْ لیتان سَيِّئَاتِكُمْ تاوان و خراپه کانتان وَنَدْخَلْکُمْ و ده تانکه یه نه ژووره وه مُدْخَلًا چوونه ژووره وه یه کی

كِرِيْمًا زور به ریز (له به هه شت) (۳۱) وَلَا تَمْتَنُوا و ته مه ننا و ئاره زووی زوری- مَا فَضَّلَ ئه وه (-مه که ن) كه زیده به خشی نی کردوه

اللهُ خودا بِهِ یی بَعْضُكُمْ بۆ هه ندیکتان عَلَى له سه ر بَعْضٍ هه ندیک لِلرِّجَالِ بۆ پیاوان (هه یه) نَصِيبٌ به شیک مِمَّا له وه ی

أَكْتَسَبُوا ده ستیان که وتووه وَلِلنِّسَاءِ و بۆ ئافره تانیش نَصِيبٌ به شیک مِمَّا له وه ی أَكْتَسَبْنَ ئه وان ده ستیان که وتووه

وَسَّأُوا و داوا بکه ن له اللهُ خودا مِنْ له فَضْلِهِ زیده به خشی ئه و اِنْ به دنیای اللهُ خودا كَانَ هه میشه بِكُلِّ به هه موو

شَيْءٍ شئی عَلِيمًا ته واو زانا و ئاگاداره (۳۲) وَلِكُلِّ و بۆ هه رییه کی جَعَلْنَا و امانداناوه مَوْلِيٍّ میرانگرنیک مِمَّا له وه ی

تَرَكَ به جییان هیشتتووه الْوَلَدَانِ باوان وَالْأَقْرَبُونَ و خزمه نزیکه کان وَالَّذِينَ و ئه وان هیش که

عَقَدَتْ گریتان داوه و به ستووتانه له گه لیان اَيْمُنْكُمْ په یمانتان فَاتُوهُمْ جا پییان بده ن نَصِيْبُهُمْ به شی خویان اِنْ به دنیای

اللهُ خودا كَانَ هه میشه عَلَى له سه ر كُلِّ هه موو شَيْءٍ شتیک شَهِيدًا شایه ت و ئاگه داره (۳۳) الرِّجَالِ پیاوان

قَوْمُونَ پاریزکار و سایه ن علی به سهر اَلنِّسَاءَ ژنان بِمَا بهووی فَضِّل - اَللهُ خودا (-فه زلی-) بَعْضُهُمْ هه ندیکانی (-داوه)

علی به سهر بعض هه ندیک وِیْمَا و بهووی اَنْفَقُوا خه رجیانکردوه مِنْ له اَمْوَالُهُمْ مال و سامانیان

فَالصَّلٰتِ جا ئافره ته چاک و باشه کان قِنْتُ گوتراپه لن حَفِظْتُ پاریزکارن اَللَّغِیْبِ لۆ/له نه نیه کان و شاراوه کان بِمَا بهووی

حَفِظَ - اَللهُ خودا (-پاراستوو یه تی) وَاَلَّتِی و ئه وانه ی تَخَافُونَ ده ترسن له نُسُوزُهُنَّ سه رکه شی و یاخی بوونیان

فَعِظُوهُنَّ ئه وه ئاموزگاریان بکه ن وَاَهْجُرُوهُنَّ و به جییان بهیلن فِي له اَلْمَضَاجِعِ جیگی نوستن وَاَضْرِبُوهُنَّ و لییان بده ن

فَاِنْ جا ئه گهر اَطَعْنَكُمْ گوتراپه ئیانکردن فَلَا تَبْغُوا ئه وه مه خوازن عَلَیْنِ به سه ریان سَبِيلًا ریگیه کی تر (ئهمه ده به سه) اِنْ به دلنیایی

اَللهُ خودا كَان هه میشه - عَلِیًّا بهرز و بالای كَبِيرًا گه وره (-بووه) (۳۴) وَاِنْ و ئه گهر خِفْتُ ترسان له شِقَاقِ ترازان له

بَيْنَهُمَا نیتوانه ما فَاَبْعَثُوا ئه وه بنیرن حَكًّا ناوېژیکیك مِنْ له اَهْلِهٖ كهس و کاری (پیاوه که) وَحَكًّا و ناوېژیکیك مِنْ له

اَهْلِهَآ كهس و کاری (ژنه که) اِنْ ئه گهر یُرِیدَا هه ردوکیان بیانه ویت اِصْلَحَا ریخستن و نیتوان چاککردن یُوقِّ ئه وه-

اَللهُ خودا (-ده سازی) بَيْنَهُمَا نیتوانیه اِنْ به دلنیایی اَللهُ خودا كَان هه میشه- عَلِیْمًا ته وای زانای

خَبِيرًا ته وای ئاگاداری ورد و درشته (-بووه) (۳۵) وَاَعْبُدُوا و بهرستن اَللهُ خودا وَلَا تُشْرِكُوا و هاوهل دامه نین و شه ریک دامه نین

بِهٖ بوی شَيْئًا (هیچ) شئی وِبِالْوَلَدَيْنِ و بو باوان اِحْسَنًا چاکه کار بن وَبِذِي و (چاک بن) بو ئه وانه ی خاوه نی اَلْقَرْبَى خزمایه تی ن

وَالْيَتٰمٰی و هه تیوان وَاَلْمَسْكِيْنِ و ده ستکورتیه کان وَاَلْجَارِ و هاوسی ذِي خاوه ن اَلْقَرْبَى نزیک و خزمایه تی وَاَلْجَارِ و هاوسی

اَلْجَنبِ ته نیشته وَاَلصَّاحِبِ و هاوړی بِالْجَنبِ ته نیشته وَاَبْنِ و کوری اَلْسَّبِيلِ ریگا (ئه وه که سه ی موسافیره و لی پراوه)

وَمَا و ئه وه ی مَلَكَتْ ده ست گرته ی اٰمِنُكُمْ راسته تان (که نیزه ک) اِنْ به دلنیایی اَللهُ خودا لَا يُحِبُّ خو شی ناویت مِنْ ئه وه ی

كَان بوو مَحْتَالًا به پوزی نَفُورًا شانازیکاره (۳۶) اَلَّذِيْن ئه وکه سانه ی یَجْلُوْنَ قرچوکی ده که ن وَاِیْمُرُوْنَ و فه رمان ده که ن به

اَلنَّاسِ خه لک بِالْبُخْلِ به قرچوکی وَاِیْمُرُوْنَ و ده شارنه وه مَا ئه وه ی اٰتٰهُمْ - اَللهُ خودا (-پیداوون) مِنْ له

فَضْلِهِ فَهَزَلَ وَ زَيْدَهُ بِهَخْشَى خَوَى وَأَعْتَدْنَا وَ ثِيْمَهُ ثَامَادَهُ مَانَكِرْدُوهُ لِّلْكَفْرِينَ بُو بِيْرُوْا وَ كَاْفِرُهُ كَان عَذَابًا عَهْزَاب وَ نَهْشَكُهُ نَجْهِيْهِ كِي

مُهَيِّنَا رِيْسُوَاكِهِر (٣٧) وَ الَّذِيْنَ نَهْوَانَهِيْ يَنْفِقُوْنَ دَهْبهَخْشَنَهْوَه اَمُوْلُهُمْ مَالٌ وَ سَامَانِيَان رِثَاءً لِّوَبِهَرْچَاوِي النَّاسِ خَهْلِكِي

وَلَا يُؤْمِنُوْنَ وَ بَرُوْا نَاهِيْنَن بِاللّٰهِ بِهَخودَا وَلَا بِالْيَوْمِ وَ نَهْ بهَرْوُزِي الْآخِرِ دُوَوَايِي وَمَنْ وَ هَهْرَكَهْسِي يَكُنْ - الشَّيْطٰنُ شَهِيْطَان

لَهُرْ بُوِي قَرِيْنًا هَاوَهْلَ وَ هَاوَدَهْم (-بِيْت) فَسَاءَ نَهْوَهْ گَهْلِيْكَ خِرَاپَه (نَهْو) قَرِيْنًا هَاوَهْلَ وَ هَاوَدَهْمَه (٣٨) وَمَاذَا وَ چِي

عَلَيْهِمْ لَهْ سَهْرِيَانَه لَوْ نَهْ گَهْر ءَامِنُوْا بَرُوْا بِيْنَن بِاللّٰهِ بِهَخودَا وَالْيَوْمِ وَ رُوْزِي الْآخِرِ دُوَوَايِي وَأَنْفَقُوْا وَ بَهْخَشَن مِمَّا لَهْوَهِي

رَزَقَهُمْ - اللّٰهُ خودَا (-بِيْدِيْدَان) وَكَانَ وَ هَهْمِيْشَه اللّٰهُ خودَا بِهِمْ بِيْدِيَان عَلِيْمًا تَهْوَاوْ زَانَا وَ نَاگَادَار ه (٣٩) اِنْ بِهَدَلْنِيَايِي

اللّٰهُ خودَا لَا يَظْلِمُ سَتَهْم نَاكَاتِ مِثْقَالِ تَوْسَقَالِي ذَرَّةً گَهْرْدِيْكَ وَاِنْ وَ نَهْ گَهْر تَكْ - حَسَنَةً چَاكَهْ يِي (-بِي)

يُضْعِفُهَا چَهْ نَدْبَارَهِيْ دَهْكَاتِ وَيُوْتُ وَ دَهْبهَخْشِيْ مِنْ لَهْ لَدُنْهُ لَايَهْن خُوْيهْوَه اَجْرًا پَادَاشْت وَ دَهْ سَتَحَهْ قِيْكَ عَظِيْمًا گَهْوَرَه

(٤٠) فَكَيْفَ جَا چُوْنَه اِذَا نَهْ گَهْر جِئْنَا هِيْنَامَان مِنْ لَهْ كُلِّ هَهْمُوو اُمَّةٌ ثُوْمَهْت وَگَهْلِيْكَ بِشَهِيْدٍ شَهْهِيْد وَ شَايَهْ تِيْكَ

وَجِئْنَا وَ - بِكَ تَوْش (-مَان) هِيْنَا عَلٰى لَهْ سَهْر هُوْلَاءَ نَهْوَان شَهِيْدًا شَايَهْت (بِيْت) (٤١) يَوْمَئِذٍ نَهْوِرُوْزَه يُوْدَّ حَهْزَدَهْ كَا

الَّذِيْنَ نَهْوَانَهِيْ كَهْفَرِيَانَكِرْد وَ بِيْ بَرُوَابُوون وَعَصَاوُا وَ سَهْرِيْچِيَانَكِرْد لَهْ الرَّسُوْلُ پِيْغَهْمَبَهْر لَوْ كَهْوَا تُسُوِي يَهْ كَسَانَبَكِرِي

بِهِمْ بِهْوَانَهْوَه اَلْاَرْضُ زَهْوِي وَلَا يَكْتُمُوْنَ وَ نَاشارْنَهْوَه لَهْ اللّٰهُ خودَا حَدِيْثًا (هِيْچ) گُوْتَارِي (٤٢) يٰأَيُّهَا هُوْ نَهْ

الَّذِيْنَ نَهْوَانَهِيْ ءَامِنُوْا بَرُوَاتَان هِيْنَاوَه لَا تَقْرُبُوْا نَزِيْكَ مَهْ كَهْوَنَهْوَه لَهْ اَلصَّلٰوةُ نُوِيْژُ وَأَنْتُمْ لَهْ كَاتِيْ ثِيْوَه سُكْرٰى سَهْرَخُوْش ن

حَتّٰى تَاكُو تَعْلَبُوْا دَهْزَانَن مَا تَقُوْلُوْنَ نَهْوَهِيْ دَهْيَلِيْن وَلَا جُنْبًا وَ نَهْ لَهْ شَغْرَان وَ لَهْش پِيْس بِن اِلَّا مَهْ گَهْر عَايِرِيْ تِيْبَهْرِي

سَبِيْلٍ رِيْ (بِن) حَتّٰى تَاكُو تَعْتَسِلُوْا خُوْتَان دَهْشُوْن وَ غُوْسَل دَهْرْدَهْ كَهْن وَاِنْ وَ نَهْ گَهْر كُنْتُمْ ثِيْوَه- مَرَضٰى نَهْ خُوْش (-بُوون)

اَوْ يَانَ عَلٰى لَهْ سَهْر سَفَرٍ سَهْفَهْر اَوْ يَانَ جَاءَ - اَحَدٌ يَهْ كِيْكَ مِّنْكُمْ لَهْ ثِيْوَه (-هَات) مِّنْ بُو الْغَائِطِ نَزَمِيْ زَهْوِي (بُوْ تَارَهْ تَكِرْدَن)

اَوْ يَانَ لُمْسْتُمْ خُوْتَان نُوْسَانَدَ بَهْ اَلنِّسَاءُ زَنَان فَلَمْ يَجِدُوْا جَا دَهْ سَتَتَان نَهْ كَهْوَت مَّاءٌ ثَاوِيْكَ فَيَتِيْمُوْا نَهْوَهْ تَهْ يَهْ مُمُوْم بَكَهْن

صَعِيدًا به خاکیکی طَيِّبًا چاک و پاک فَاَمْسَحُوا جا بسړنه وه بُوجُوهُكُمْ به دهموچاوتان وَاَيِّدِكُمْ و دهسته کانتان إِنَّ به دنیایي

الله خودا کَانَ هه میسه- عَفْوًا لیبوردهی غَفُورًا لیخو شېووه (۴۳) اَلَمْ تَرَ ثایه لیړانه مای إِلَى بُوَ الَّذِینَ نهوانه ی

اُوتُوا پښاندراره نَصِيبًا به شیک مِّنْ له اَلْكِتَابِ کیتابی من یَشْتَرُونَ ده کړن الضَّلَلَةُ گومرایی ویریدون و دهیانه ویت اَن که

تَضَلُّوا گومرایی بن و ون بکهن اَلْسَبِيلِ راسته ریڼا (۴۴) وَالله و خودا اَعْلَمُ زانتر و ناگادارتره بِاَعْدَائِكُمْ به دوژمنه کانتان

وَكَفَى و به سسه بِالله که خودا وَلِيًّا دُوست و پشتیوان (بیت) وَكَفَى و به سسه بِالله که خودا نَصِيرًا سه رخهر و پشتیوان (بیت)

(۴۵) مِّنْ و له الَّذِینَ نهوانه ی هَادُوا جووله که بوون یُحِرِّفُونَ - اَلْكَلِمِ وته و گوftar (-دهستکاری ده کهن و ده گورن) عَنْ له

مَوَاضِعِهِ جینگای خو ی وِقُولُونَ و نهوان ده لښ سَمِعْنَا بیستمان وَعَصَيْنَا و سه ریچیمان کړد وَاَسْمَعُ و بیسه غَیْرَ (هه ی) نه

مُسْمَعٍ بیستی وَرَعْنَا و چاود یریمان بکه (به زمانی جو له که واتای خرابه کار) لَيَّا خوار کړنه وه یه بِاَلْسِنَتِهِمْ به زمانه کانیا ن

وَطَعْنَا و تانه و ته شهر دانه فِي له اَلَّذِینَ دین وَلَوْ و نه گهر اَنَّهُمْ به راستی نهوان قَالُوا گوتبایان سَمِعْنَا بیستمان

وَاَطَعْنَا و گو یرایه لیمان کړد وَاَسْمَعُ و گو یرگه وَاَنْظُرْنَا و سه یرمان بکه و چاوه روانمان بکه لَكَان نه وه به دنیایي نه وکات-

خَيْرًا چاکتر و خیرتر (-ده بوو) هُم بویان وَاَقَوْمَ و راست و دروستتر وَلٰكِنْ به لام لَعَنَهُم نه فره تی لیکردن الله خودا

بِكُفْرِهِمْ به هو ی کوفریان فَلَا يُؤْمِنُونَ جا بروا نه یښن اِلَّا مه گهر قَلِيْلًا که میک (۴۶) يٰٓأَيُّهَا هُوَ نهی اَلَّذِینَ نهوانه ی

اُوتُوا پښاندراره اَلْكِتَابِ نامه و نوسراو (ه ئاسمانییه کان) ءَامِنُوا بروا به یښن بِمَا به وهی نَزَّلْنَا دامانبه زاند مُصَدِّقًا راستدانه ره

لِمَا بوئه وهی مَعَكُمْ لای ئیوه یه مِّنْ له قَبْلَ پېش نه وهی اَن که نَطْمِسُ تهخت بکه یښ وُجُوها دم و چاوانیک

فَرُدُّهَا جا وه ریانگ یرین عَلٰی به سهر اَدْبَارَهَا دواوه یان اَوْ یان نَلْعَنَهُم نه فره تیان لی بکه یښ کَا هه رچون لَعْنَا نه فره تمان کړد له

اَصْحَبِ هاو هل و ره فیکانی اَلْسَبْتِ رُوژی شه ممه وَاَن و هه میسه اَمْرَ فره مانی الله خودا مَفْعُولًا هاتو ته جی (۴۷)

إِنَّ به دنیایي الله خودا لَا یَغْفِرُ خو ش نابی اَن که یُشْرِكْ هاو هل و شهریک دابری ی به ی و یَغْفِرُ و نه به خشی و ده بووری

مَا دُونَ تَهْوِي كَهْمَتِ وَلَهْ خَوَارْتَرِه **ذَلِكَ** لَهْوِي **لَمَنْ** بُو تَهْوِي **يَشَاءُ** تَهْوِي بِيَهْوِيَت **وَمَنْ** وَهَرَكَهْسِي **يُشْرِكُ** شِيرِك وَهَوَهْل دَابْنِي

بِاللَّهِ بُوخودا **فَقَدْ** تَهْوِي بَه دَلْنِيَاي **أَقَرَّتْ** بَه دَرُوْهَه لِيْبَه سَتُوْه **إِنَّمَا** تَاوَانِيكِي **عَظِيمًا** زُوْر گَهْوَرِه وَ مَهْزَن (٤٨)

أَلَمْ تَرَ ثَايَه لِيْرَانَه مَای **إِلَى** بُو ، بُوْلَی **الَّذِينَ** تَهْوَانَهی **يُزَكُّونَ** يُزَكُّوْنَ **أَنْفُسَهُمْ** خُوْیَان **بَلْ** بَه لَكُو **اللَّهُ** خُودَا **يُزَيِّجُ** پَاک دَه کَا تَهْوِه

مَنْ تَهْوِي **يَشَاءُ** تَهْوِي بِيَهْوِيَت **وَلَا يُظْلَمُونَ** وَ سَتَهْمِيَان لِيْنَاکَرِي **فَتِيْلًا** (٤٩) **أَنْظُرْ** سَهِيْرَكِه **كَيْفَ** چُوْن

يَقْتُرُونَ هَه لَدَه بَه سَتَن **عَلَى** لَه سَهَر **اللَّهُ** خُودَا **الْكَذِبِ** دَرُوْ **وَكَفَى** وَ بَه سَسَه **بِهِ** يِي **إِنَّمَا** تَاوَانِيک **مُبِينًا** دِيَار وَ ثَا شِکْرَا (٥٠)

أَلَمْ تَرَ ثَايَه لِيْرَانَه مَای **إِلَى** بُو ، بُوْلَی **الَّذِينَ** تَهْوَانَهی **أُوتُوا** پِيْیَانْدِرَاوَه **نَصِيْبًا** بَه شِيک **مِنْ** لَه **الْكِتَابِ** کِيْتَابِي **يُؤْمِنُونَ** بِرَوَا دِيْنَن

بِالْحَبِيبِ بَه پَه رَسْتَرَاوَانِيک وَ هَک فَالْجِي وَ جَادُوْگَهَر وَ هَاوَشِيُوْهِيَان

وَالطُّغُوتِ وَ طَاغُوْت (تَهْوِي سَنُوْرِي بَه نَدَايَه تِي بَه زَانْدُوْه وَ دَه پَه رَسْتَرِي وَ پَازِيْه) **وَيَقُولُونَ** وَ دَه لِيْن **لِلَّذِينَ** بَه تَهْوَانَهی

كَفَرُوا کُوْفَرِيَان کَرْدُوْه وَ بِيْ بِرَوَابُوْون **هَؤُلَاءِ** تَهْوَانِيْهِي **أَهْدَى** رِيْیَا سَتَر وَ هِيْدَايَه تَدَارْتَرَن **مِنْ** لَه **الَّذِينَ** تَهْوِي (کَه س) اَنَهی

ءَامِنُوا بِرَوَايَان هِيْیَا وَه **سَبِيْلًا** لَه رِيْگَاکَه يَان (٥١) **أُولَئِكَ** تَهْوَان **الَّذِينَ** تَهْوَانَهَن

لَعَنَهُمُ لَه عَنَه تِي لِيْکَرْدُوْون وَ بِيْبَه شِي کَرْدُوْون لَه رَه حَمَه تِي خُوْی **اللَّهُ** خُودَا **وَمَنْ** وَ هَه رَكَه سِي **يَلْعَنُ** لَه عَنَه تِي لِيْبکَات **اللَّهُ** خُودَا

فَلَنْ تَهْوَه هَه رَگِيْز - **تَجِدَ** (-نَا) دُوْزِيْتَهْوَه **لَهُ** بُوخُوْی **نَصِيْرًا** سَه رَخَهَر وَ پَشْتِيُوَانِيْک (٥٢) **أَمْ** يَان **لَهُمْ** بُوْیَان هَه يَه

نَصِيْبٍ بَه شِيک **مِنْ** لَه **الْمَلِكِ** دَه سَه لَات وَ خَاوَه نَدَارِي **فَإِذَا** کَه وَايِي **لَا** - **يُؤْتُونَ** (-نَا) بَه خَشَنَه **الْأَنَاسِ** خَه لَک

نَقِيْرًا دَاوِيْکِي کَه لِيْئِي نَاوِيْکِي قَه سَپ (٥٣) **أَمْ** يَان **يَحْسُدُونَ** حَه سُوْدِي دَه بَهَن بَه **الْأَنَاسِ** خَه لَک **عَلَى** لَه سَهَر **مَا** تَهْوِي

ءَاتَاهُمْ پِيْیِدَاوَن **اللَّهُ** خُودَا **مِنْ** لَه **فَضْلِهِ** زِيْده بَه خَشْشِي خُوْی **فَقَدْ** تَهْوِي بَه دَلْنِيَاي **ءَاتَيْنَا** دَامَان بَه **ءَالِ** بَنَه مَالَه وَ شُوْئِيْکَه وَ تَهْوِي

إِبْرَاهِيمَ (پِيْغَه مَبَهَر) ئِيْپَرَاهِيْم **الْكِتَابِ** نَامَه وَ نُوْسَرَاو (ه ئَا سَمَانِيْه کَان) **وَالْحِكْمَةِ** وَ حِيْکَمَه ت وَ لِيْزَانِي وَ کَارَبَه جِيْئِي **وَأَتَيْنَهُمُ** وَ پِيْیَمَان دَان

مُلْكًا مَوْلَک وَ دَه سَه لَاتِيْکِي **عَظِيمًا** گَهْوَر (٥٤) **فِيْنَهُمْ** جَا لَهْوَان هَه يَه **مَنْ** کَه سَانِي **ءَامَنَ** بِرَوَاي هِيْیَاوَه **بِهِ** يِي

وَمِنْهُمْ و لهوان ههيه مَنْ كهسانىك صَدَّ رِيْگَر بُوو عَنْهُ لِيْ وَكَفَى و بهسسه بِجَهَمَّ كه دُوزخ سَعِيْرًا ئاگرىكى ئهوپهري جۆشدراو

(۵۵) إِنَّ بهدنيايى الَّذِينَ ئهوانهى كَفَرُوا كوفريانكرد و بِيْ بَرَوَبوون بِأَيُّتِنَا به ئايهت و نيشانه گهورهكان و ميعجزاتهكانى ئيمه

سَوْفَ لهداهاتوو نُصَلِّيْهِمْ دهيانسووتنين به خستنه ناو نَارًا ئاگرىك (چون ئاگرىك) كُلَّمَا ههه جارهى نَضَجَتْ پيرزى

جُلُودُهُمْ پيستان بَدَلْنَاهُمْ بۆيان دهگورينهوه جُلُودًا پيستانىكى غَيْرَهَا ترى جيا لهوى خويان لِيَذُّوْقُوا تا بچيژن

الْعَذَابِ عهزاب و ئهشكهنجه إِنَّ بهدنيايى اللَّهُ خدا كَان ههميشه- عَزِيْزًا بالآ و بههيزى حَكِيمًا تهواو كاريهجي (-بووه)

(۵۶) وَالَّذِينَ ئهو (كهس) انهى ءَامَنُوا برويان هيناوه وَعَمِلُوا و کردوويانه الصَّالِحَاتِ كارو کردهوه چاكهكان

سَنُدْخِلُهُمْ له داهاتويكى نزيك دهيانخهينه ناو جَنَّتْ باخ و بههشتانىك تَجْرِيْ دروات مِّنْ له تَحْتَهَا ژيرياندا الْأَنْهَرُ روبارهكان

خَالِدِينَ ههتاههتاى ماوهن فِيْهَا تيايدا أَبَدًا بهنهبراوهي هُم بۆيان ههيه فِيْهَا تيايدا أَزْوَاجٌ هاوسهرانىكى مُطَهَّرَةً پاكراوه

وَنُدْخِلُهُمْ و دهيانخهينه ناو ظِلًّا سيبهريكى ظِلِيلًا تهواو سيبهه (۵۷) إِنَّ دنياين اللَّهُ خدا يَأْمُرُكُمْ فهريانتان پيدهكات

أَنْ كه تَوَدُّوا - الْأَمْتُ ئهمانهت و سپاردهكان (بگهينن) إِلَى بۆ أَهْلِهَا خهلك و خاوهنهكانيان وَإِذَا وئهگهه

حَكْمُ دادوهريتان كرد بَيْنَ لهنيوان النَّاسِ خهلك أَنْ كه وا تَحْكُمُوا حوكم و دادوهري بكهه بِالْعَدْلِ بهعهدل و دادپهروهري

إِنَّ (دنياين) اللَّهُ خدا نِعَمًا چاكترين شته يَعِظُكُمْ ئاموژگاريتان دهكات بِهِ يَيِّ إِنَّ دنياين اللَّهُ خدا كَان ههميشه-

سَمِيعًا تهواوتهواو بيسههه به ههموشتى بَصِيرًا تهواو بينهه به ههموشتى (۵۸) يَأْتِيَهَا هُوَ ئهى الَّذِينَ ئهوانهى

ءَامَنُوا برواتان هيناوه أَطِيعُوا گوپرايهلى بكهه له اللَّهُ خدا وَأَطِيعُوا و گوپرايهلى بكهه له الرَّسُولِ پيغههمبهه وَأُولِيْ و خاوهن

الْأَمْرِ فهرياشت و كارهكان (فهريمانپهواكان) مِنْكُمْ لهنگو فَإِنْ جا ئهگهه تَزَعَّمْ ئيوه كهوتهه كيشه فِيْ دهريارهي شَيْءٍ شتىك

فَرُدُّوه ئهوه بيگيرنهوه إِلَى بۆ اللَّهُ خدا وَالرَّسُولِ و پيغههمبهه إِنْ ئهگهه كُنْتُمْ ئيوه- تَوَمِّنُونَ برواتان هينا (-بيت) بِاللَّهِ بهخودا

وَالْيَوْمِ و رۆزى الْآخِرِ دووايى ذَلِكَ ئهويان خَيْرٌ باشتهه وَأَحْسَنَ و چاكترينى تَأْوِيلًا ليكدانهوه به (۵۹)

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُ لَإِثْرَانَهُمَاوَى إِلَىٰ بُولَى الَّذِينَ تَهْوَاهِىَ يَزْعُمُونَ به قسهى خويان ده لئين أَنَّهُمْ بَيَّگومان تَهْوَانِ ءَامَنُوا بروايان هيناوه

بِمَا به وهى أَنزَلَ دابه زئيراوه إِلَيْكَ بۆتو وَمَا و تَه وهى أَنزَلَ دابه زئيراوه مِنْ لَه قَبْلَكَ پيش تو يُرِيدُونَ ده يانه وى و نيازبان هه يه

أَن كَه يَتَحَاكَمُوا دادگايى و مه حكه مهى خويان بهن إِلَى بُولَى ، بُولَى

الطُّغُوت طاغوت (ته وهى سنورى به نديا هه تى به زاندوه و ده په رستري و رازيه) وَقَدْ و به دننيايى أَمْرًا فه رمانيان پيکراوه أَن كَه

يَكْفُرُوا باوه ريان نه بى و کوفريکهن بِهِ يى وَيُرِيد و - الشَّيْطَان شهيطان (-ده يه ويى) أَن كَه يُضِلَّهُمْ لاري و گومرايان بکات

ضَلَالًا گومرايى و لاريه کى بَعِيدًا زور و دوور (٦٠) وَإِذَا و تَه گهر قِيلَ گوترا لَهُمْ پينان تَعَالَوْا وهرن إِلَى بُولَى مَا تَه وهى

أَنزَلَ - اللَّهُ خودا (-دابه زاندوه) وَإِلَى و بُولَى الرَّسُول پيغه مبه ر (بۆ چاره سه رى کيشه کانتان) رَأَيْتَ ده بينيت

الْمُنْفِقِينَ موناقيق و دوو پرووه کان يَصُدُونَ پشت تى ده کهن و ريگري ده کهن عَنْكَ ليت صُدُودًا ريگريه ک (ى زور) (٦١)

فَكَيْفَ جا چۆن ده بى إِذَا تَه گهر أَصَابَتْهُمْ توشيان بيت مُصِيبَةً به لاو موصي به تيت بِمَا به وهى تَه وهى قَدَمَتْ پيشيخست و کردى

أَيَدِيهِمْ ده سته کانينان ثُمَّ ئينجا جَاءُوكَ هاتن بۆ لات يَحْلِفُونَ سوئند ده خۆن بِاللَّهِ به خودا إِنْ - أَرَدْنَا (-نه) مانويست

إِلَّا شئى جگه له إِحْسَانًا چا که کارى وَتَوْفِيقًا و هه ولى ريککه وتن کارى (٦٢) أُولَئِكَ تَهْوَانِ الَّذِينَ تَهْوَاهِن يَعْلَمَ -

اللَّهُ خودا (-ده زانى) مَا فِي چى هه يه له قُلُوبِهِمْ دلّه کانينان فَأَعْرِضْ جا پشت بکه عَنْهُمْ ليتان وَعِظْهُمْ و ئاموزگاربان بکه

وَقُل و - لَهُمْ پينان (-بلى) فِي بۆناو أَنفُسِهِمْ ناخى نه فسى تَهْوَانِ قَوْلًا قسه و وته يه ک بَلِيغًا بگاته تَه وه پرى (کاريگه رى) (٦٣)

وَمَا و نه أَرْسَلْنَا مان نارد مِنْ (هيج) رَسُولٍ په يامبه ريک إِلَّا ئيلاا لِيُطَاعَ لۆته وهى گوئيرايه لى بکرى بِإِذْنِ به ئيزن و رپييدانى

اللَّهُ خودا وَلَوْ و تَه گهر أَنَّهُمْ تَهْوَانِ إِذْ كَاتى كَه ظَلَمُوا زولم و سته ميان کرد له أَنفُسَهُمْ خويان جَاءُوكَ هاتبان بۆ لات

فَاسْتَغْفِرُوا تَه وسا داواى ليخوشبوونيان کردبا له اللَّهُ خودا وَاسْتَغْفَرَ و - لَهُمْ لۆته وآن

الرَّسُول پيغه مبه ر (-داواى ليخوشبوونى کردبا) لَوْجَدُوا تَه وه به دننيايى ده يانبينى كهوا اللَّهُ خودا تَوَابًا تَه واو قبولكه رى تۆبه ي

رَحِيمًا ٺهوپهري به به زه ي و ره حمه ته (٦٤) فَلَا وَرَبَّكَ نا سوئند به پهروه ردگاري تو لَا يُؤْمِنُونَ ٺهوان بړوا ناهينن حَتَّى هه تاكو

يُحْكَمُوكُ تو ده كه نه حه كه م و دادوهر فِيمَا له وهى شَجَر قهوماوه يَنْهَم له نيوانيان ثُمَّ پاشان لَا يَجِدُوا نادوژنه وه فِي له

أَنْفُسِهِمْ نهفس و زاتي خويان حَرَجًا تهنگيه ك مَّا له وهى قَضَيْت تو بربارت ليداوه و براندووته وه

وَيَسْأَلُوا و تهسليم بن و مله كه چ بن تَسْلِيمًا مله كچي و تهسليم بوونيك (ي تهواوي تهواو) (٦٥) وَلَوْ وټه گهر أَنَا ټيمه

كَتَبْنَا نوسيبامان عَلَيْهِمْ له سهريان أَن كهوا أَقْتُلُوا - أَنْفُسَكُمْ خوټان (-بكوژن) أَوْ يان أَخْرَجُوا دهريجن مِنْ له

دِيرِكُم مال و زيدي خوټان مَا - فَعَلُوهُ (-نه) يانده كړد إِلَّا ټيلا قَلِيل كهميك مِنْهُمْ لهوان وَلَوْ وټه گهر أَنَّهُمْ ټهوان

فَعَلُوا ټهوشته بكه ن مَا يُوعِظُونَ ټهوهى ټاموژگاري ده كرين بِه يى لَكَان ټهوه به ټنيابي - خَيْرًا چاكه و خير (-دهبوو) هُمْ بؤيان

وَأَشَدَّ و - تَثِيثًا (-توندترين) جيگير كړنه (٦٦) وَإِذَا و كهوا بټت لَا تَنْهَم بئگومان پيمان ده دان مِنْ له

لَدُنَّا لايه ني تايبه تي خوټمانه وه أَجْرًا ياداشت و دهسته قيكى عَظِيمًا زور گهوره و مه زن (٦٧)

وَلَهْدَيْنَهُمْ و به راستي پښمونيمان ده كړدن بؤ صِرَاطًا شاريگاييكي مُسْتَقِيمًا راست و رهوان (٦٨) وَمَنْ و ههركه سي

يُطِيع بكات گوټرايه لي الله خودا وَالرَّسُول و پښغه مبه ر فَأُولَئِكَ ټهوه ټهوان مَعَ له گهل الَّذِينَ ټهوانه ن كه أَنْعَم -

الله خودا (-ناز و نيعمه تي باراندوه) عَلَيْهِمْ به سهرياندا مِنْ له النَّبِيِّن پښغه مبه ران وَالصَّادِقِينَ و راستگويان

وَالشُّهَدَاء و شه هيده كان وَالصَّالِحِينَ و چاكه كارانن وَحَسُنَ و - أُولَئِكَ ټهوان (-چاكترين) رَفِيقًا ره فيق و براده رن (٦٩)

ذَلِكَ ټهويان الْفَضْل زيده به خششي مِنْ له الله خودا وَكَفَى و به سهسه بِاللَّهِ به خودا عَلِيمًا تهواو زانا و ټاگدار (٧٠)

يَا أَيُّهَا هُو ټهى الَّذِينَ ټهوانه ي ءَامَنُوا بړواتان هيناوه خُذُوا وه رگرن حِذْرَكُمْ حه زهري خوټان و وريا بن فَانْفِرُوا جا راپه رن

ثَبَات كومه لكومه ل أَوْ يان انْفِرُوا راپه رن جَمِيعًا به شيويه كي گشتي (٧١) وَإِنَّ و به دټنيابي مِنْكُمْ لهنگو هه يه لَمَنْ كه ساني

لَيَبْطِئَنَّ ته مه لي و خاوه خاوه ده كه ن فَإِنْ جا ټه گهر أَصَابَتْكُمْ توشتان هات مُصِيبَةً به ټلاو موسيبيه تيكي قَالَ ده ټن قَدْ به راپه ستي

أَنعَمَ - اللَّهُ خُودَا (-نِيعْمَتِي كَرْد) عَلَيَّ بِهَسَه رَمَن إِذْ كِه لَمْ أَكُنْ مِنْ - مَعَهُمْ لِه گَهَلْ تَهَوَان شَهِيدَا ثَامَادِه (-نِه بُووم) (۷۲)

وَلَيْتَن وِئِه گَه رِيئِتُوو أَصْبَحُكُمْ تَوْشْتَان بَيْت و به رَتَانَكِه وَت فَضْل زِيْدِه چَاكِه يِيَك مِّنْ لِه اللَّهُ خُودَا لَيَقُولَنَّ تَهَوِه بَه لَنِيَاي تَهَوَان دَه لَيِّن

كَأَنَّ هِه رُوَه ك لَمْ - تَكُنْ (-نِه) بُووبِيَت يِيَنُكُمْ لِه نِيَوَانْتَان وَيِنَّهُ و نِيَوَان تَهَو مَوَدَّة دُوسْتَايِه تِيَه ك يَلِيَتَنِي نَاي خُوَزَكِه

كُنْتُ - مَعَهُمْ لِه گَهَلْ تَهَوَان (-بُوَام) فَأَفُوز جَا بِمِرْدَبَايَه وَه فَوْزَا بِرْدَنَه وَه يَه كِي عَظِيمَا گَه وَرِه (۷۳) فَلَيُقْتَلْ دَه بَا بَجَه نَكِي

فِي لِه سَبِيل رِيگَاي اللَّهُ خُودَا الَّذِينَ تَهَوَانَه يَشْرُونَ دَه فَرُوشَن الْحَيَوَةُ زِيَانِي الدُّنْيَا دُونَا بِالْآخِرَةِ بَه زِيَانِي دَوَاي

وَمَنْ وَه هِرَكِه سِي يَقْتُلْ بَجَه نَكِي فِي لِه سَبِيل رِيگَاي اللَّهُ خُودَا فَيُقْتَلْ جَا بِكُوَرِي أَوْ يَان يَغْلِبْ سَه رِيَكِه وَي

فَسَوْفَ تَهَوِه لِه دَاهَاتُوو تَوْتِيَه يِي دَه دَه يِن أَجْرَا پَادَاشْت وَ دَه سَتَحَه قِيَكِي عَظِيمَا زُور گَه وَرِه وَ مَه زِن (۷۴)

وَمَا لَكُمْ وَ چِي تَانَه؟ لَا تَقْتُلُون نَا جَه نَكِي فِي لِه سَبِيل رِيگَاي اللَّهُ خُودَا وَالْمُسْتَضَعْفِينَ وَ بِيَهِيَزَكِرَاوَه كَان مِّنْ لِه

الرِّجَالِ پِيَاوَه كَان وَالنِّسَاءَ وَ زَنَانِ وَالْوِلْدَانَ وَ كُورَانِ الَّذِينَ تَهَوَانَه يَقُولُونَ دَه لَيِّن رَبَّنَا پَه رُوَه رِيگَا رِه أَخْرِجْنَا دَه رِمَانَكِه مِّنْ لِه

هَذِهِ تَهَو الْقَرْيَةَ گُونْد وَ دِيِيَهی الظَّالِم تَهَوِي سَتَه مَكَا رِه أَهْلَهَا خَه لَكِه كِه ی وَاجَعَلْ وَ دَابَنِي لَنَا بُو تِيَمِه مِّنْ لِه

لَدُنْكَ لَايَه نِي تَايِبَه تِي خُوْتَه وَه وَلِيَا دُوسْت وَ پَشْتِيَوَانَانِيك وَاجَعَلْ وَ دَابَنِي لَنَا بُوْمَان مِّنْ لِه لَدُنْكَ لَايَه نِي تَايِبَه تِي خُوْتَه وَه

نَصِيرَا سَه رَخَه رِيَك (۷۵) الَّذِينَ تَهَو (كِه س) اَنَه ی ءَامِنُوا بِرَوَايَان هِيْنَا يَقْتُلُونَ دَه جَه نَكِي فِي لِه سَبِيل رِيگَاي اللَّهُ خُودَا

وَالَّذِينَ تَهَوَانَهی كَفَرُوا كُوفِرِيَانَكِرْد وَ بِي بِرَوَايُوون يَقْتُلُونَ دَه جَه نَكِي فِي لِه سَبِيل رِيگَاي

الطُّغُوت طَاغُوت (تَهَوِي سُنُورِي بَه نَدَايَه تِي بَه زَانْدُوِه وَ دَه پَه رَسْتَرِي وَ پَا زِيَه) فَقَتِلُوا جَا بَجَه نَكِي لِه گَهَلْ أُولِيَاءَ دُوسْت وَ پَشْتِيَوَانَانِي

الشَّيْطَان شَهِيْطَان إِنْ بَه دَلَنِيَاي كَيْد پِيلَانِي الشَّيْطَان شَهِيْطَان كَانَ هَه مِيْشَه - ضَعِيْفَا لَاوَا (-بُووه) (۷۶)

أَلَمْ تَرَ نَايَه لِّيْرَانَه مَا ی إِلَى بُولَايِ الَّذِينَ تَهَوَانَهی قِيلْ گُوتِرَا لَّهُمْ پِيَان كُفُوا بَكِرْنَه وَه أَيْدِيَكُمْ دَه سَتَه كَانْتَان

وَأَقِيمُوا وَ رِيَك وَ دَامَه زَرَاو بَكِه الصَّلَاةَ نُوْتِيَانِ وَءَاتُوا وَ بِيْنِن وَ بَه خَشَن الزَّكَاةَ زَه كَات (پَاكَكَا رِي وَ بَرَه وَ دَان) فَلَبَّا جَا كَاتِي

کُتِبَ نوسراو عَلَیْهِم له سهريان اَلْقِتَال جهنگ و کوشتار إِذَا نائەوکات فَرِيقَ کۆمه لی مِّنْهُمْ لهوان يَخْشَوْنَ ده ترسن له

النَّاس خەلک نَخْشِيَةَ وهک ترسی الله خودا اَوْ يان اَشَدَّ - خَشْيَةَ ترسیکی (-توندتر و بهیتر) وَقَالُوا (دهلین)

رَبَّنَا ئەه ی پهروه ردیگارمان لم بۆچی کَتَبْتَ نوسیت عَلَيْنَا له سهرمان اَلْقِتَال جهنگ و کوشتار لَوْلَا بۆچی-

اٰخِرَتًا دوات (-نه) خستین اِلٰی تا اَجَل کاتیکی دیاریکراوی دیکه ی قَرِيبَ نزیک قُلْ بلی مَتَّعْ رابواردنی الدُّنْيَا دونیا

قَلِيلَ کهمیەک ه وَالْآخِرَةِ و (ژیانی) دووایی خَيْرٌ چاکتر ه لِمَنْ بۆ ئەوهی اَتَقَى پارێزکاری کردوه

وَلَا تَظْلُمُونَ و وئیه ستهمتان لیناکری و لیتان کهم ناکریته وه به قهَد فِتِيْلًا داوی کهلینی دنکه خورما (۷۷) اَيْنَا له کوی

تَكُونُوا ببن يَذْرِكُمْ به سهرتان راده گا اَلْمَوْت مردن وَلَوْ هه رچه ند كُنْتُمْ ئيه- فِي لهناو بُرُوج کۆشک و تهلاری

مُشِيْدَةً توند بونیادکراو (-ببن) وَاِنْ و ئەگەر تُصِيبُهُمْ توشیان بیّت و بهریانکهویتی حَسَنَةً چاکهیهک يَقُولُوا دهلین هَذِهِ ئەوه

مِنْ له عِنْد لای الله خودا یه وَاِنْ و ئەگەر تُصِيبُهُمْ توشیان بیّت و بهریانکهویتی سَيِّئَةً خراپهیهک يَقُولُوا دهلین هَذِهِ ئەوه

مِنْ له عِنْدِكَ له لایه نی تۆوهیه قُلْ بلی كُلّ هه موو مِنْ له عِنْد لای الله خودا یه فَال ئەوه چیه هَؤُلَاءِ ئەو

اَلْقَوْم نه ته وه وگه له لَا يَكَادُونَ خه ریکیش نین يَفْقَهُون تیبگه ن حَدِيْثًا له گوتاریک (۷۸) مَا ئەوهی اَصَابَكَ توشت بوو

مِنْ له حَسَنَةً چاکهیهک فِنْ ئەوه له الله خودا وه وَمَا و ئەوهی اَصَابَكَ توشت بوو مِنْ له سَيِّئَةً خراپهیهک فِنْ ئەوه له

نَفْسِكَ خودی خۆته وهیه وَاَرْسَلْنَاكَ و تۆمان نارد لِلنَّاس بۆ خەلک رَسُوْلًا په یامبه ریک (بیّت) وَكَفَى و به سهسه بِاللّٰهِ خودا

شَهِيدًا شایهت (بیّت) (۷۹) مَنْ ئەوهی يُطِيع بکات گوپرایه لی اَلرَّسُوْل پیغه مبه ر فَقَدْ ئەوه به دنیایی

اَطَاع گوپرایه لی کردوه بۆ الله الله وَمَنْ و هه رکه سی تَوَلَّى پشت هه لکات فَمَا ئەوه - اَرْسَلْنَاكَ (-نه) مان ناردووو تۆ

عَلَيْهِم له سهريان حَفِيْظًا چاودیر و پارێزه ر (بیّت) (۸۰) وَيَقُولُونَ و دهلین طَاعَةً (ئاماده ی بۆ) گوپرایه لی فَاِذَا جاکاتی

بَرَزُوا ده رچون و ده رکه و تن مِنْ له عِنْدِكَ لای تۆ بِيْت - طَائِفَةً کۆمه لی مِّنْهُمْ لهوان (-به شه و پیلانی ده شارنه وه) غَيْرَ جگه له

الَّذِي تَوَلَّى تَوَلَّى وَآلَهُ وَخُودَا يَكْتُبُ دَهْنُوسَى مَا يَبْتَغُونَ تَوَلَّى تَوَلَّى بُوْدَادَهْنَى فَاَعْرَضَ جَا پَشْت بَكِه

عَنْهُمْ لِيَانِ وَتَوَكَّلْ وَ پَشْت بَهْ سَتَه وَ تَهْوَه كَكُول بَكِه عَلَيَّ لَه سَهَرُ اَللّٰهُ خُودَا وَكَفَى وَ بَهْ سَهْه اَللّٰهُ كَهْ خُودَا

وَكَلَّا مَشُورْخُورِي پَارِيْزَهَر (بَيْت) (٨١) اَفْلَا يَتَدَبَّرُونَ ثَايَا رَانَامِيْنِيْن وَ وَرْدَنَابَنَهْوَه لَه اَلْقُرْآنُ قُورْثَان وَ كَهْ لَامِي خُودَا وَلَوْ وَتَهْ گَهَر

كَانَ - مِنْ لَه عِنْدَ لَآي غَيْرِ غَهْ يَرِي اَللّٰهُ خُودَا (بَيْت) لَوَجْدُوا تَوَه دَهْيَانْدُوزِيَهْوَه فِيْه تَيَايْدَا اَخْتَلَفَا جِيَاوَازيَهْ كِي كَثِيْرًا زَوْر

(٨٢) وَاِذَا وَتَهْ گَهَر جَاءَهُمْ بُوْيَانْ هَات اَمْرَ فَهْرْمَانِ وَ بَابَهْ تِيْكَ مِنْ لَه اَلْأَمْنُ (بَابَهْ تِيْ) هِيْمَنْ وَ ثَاسَايشْ اُوْ يَان

اَلْخَوْفُ تَرْس اَذَاعُوا بَلَاوِيَانْ كَرْدَهْوَه بِهْ تَو (بَابَهْ تَانَه) وَلَوْ وَتَهْ گَهَر رَدُوْه بِيَانْ گِيْرَابُوَايَهْوَه اِلَى بُوْ اَلرَّسُوْلُ پِيْغَهْمَبَهْر وَ اِلَى وَ بُوْ

اَوَّلِيْ خَاوَهْن اَلْأَمْرَ فَهْرْمَانِهْ وَ اِيْيهْ كَانِ مِنْهُمْ لَهْوَانِ لَعَلِهْ تَوَه بَهْ دَنْيَايِ اَلَّذِيْنَ تَوَهْوَانَهْ يَسْتَبْطُوْنَهُ لِيْ تَيِيْدَهْ گَهْن

مِنْهُمْ لَهْو (دَهْ زَانَنْ) وَلَوْ لَا فَضْلَ وَ تَهْ گَهَر نَهْبُوَا فَهَزَلْ وَ چَاكَهْ ي اَللّٰهُ خُودَا عَلَيْكُمْ لَهْ سَهْرْتَانِ وَ رَحْمَتُهُ وَ بَهْ زَهْ يِ وَ يِ

لَا تَبْعُ تَوَه بَهْ دَنْيَايِ دَهْ كَهْ وَ تَنَهْ دَوَايِ اَلشَّيْطَانِ شَهْ يَطَانِ اِلَّا مَهْ گَهَر قَلِيْلًا كَهْ مِيْكَ (٨٣) فَقَتِلْ جَا بَجَهْ نَگِيْ فِيْ لَه

سَبِيْلَ رِيْگَايِ اَللّٰهُ خُودَا لَا تُكَلِّفْ تَهْ كَلِيْفَ نَاكِرِيْ وَ دَاوَانَاكِرِيْ اِلَّا كَهْ سِيْ جَگَهْ لَهْ نَفْسَكَ خُودِيْ خُوْتِ وَ حَرَضَ وَ هَانْ بَدَهْ

اَلْمُؤْمِنِيْنَ بِرُوَادَرَهْ كَانِ عَسَى رَهْ نَگَهْ اَللّٰهُ خُودَا اَنْ كَهْ يَكْفُ رَاگِرِيْ بَأْسَ تَوْنَدِ وَ تِيْزِيْ اَلَّذِيْنَ تَوَهْوَانَهْ

كَفَرُوا كُوفَرِيَانْ كَرْدِ وَ بِرُوَايَانِ نَهْ هِيْنَا وَ اَللّٰهُ وَ خُودَا اَشَدَّ تَوْنَدَتَرِ وَ بَهْ هِيْزَتَرِ بَأْسًا زَهْبِرِ وَ لِيْدَانِيْ وَ اَشَدَّ وَ تَوْنَدَتَرِ وَ بَهْ هِيْزَتَرِ

تَكِيْلًا تَوَلَّهْ سَهْ نَدَنَهْوَهْ (٨٤) مَنْ تَوَهْوَهْ يَشْفَعُ تَا كَبَاَتِ شَفْعَةً تَا كَا رَهْ يَهْ كِي حَسَنَةً چَاكِ يَكُنْ دَهْ بَيْتِ لَهْ بُوْ تَوَهْ

نَصِيْبٌ بَهْ شِيْكَ مِنْهَا لَهْوِ وَ مَنْ وَ هَهْ رَهْ كَهْ سِيْ يَشْفَعُ تَا كَبَاَتِ شَفْعَةً تَا كَا رَهْ يَهْ كِي سَيِّئَةً خِرَابِ يَكُنْ دَهْ بَيْتِ لَهْ بُوْ تَوَهْ

كَفَلْ بَهْ شِيْكَ مِنْهَا لِيْ وَ كَانِ وَ هَهْ مِيْشَهْ اَللّٰهُ خُودَا عَلَيَّ لَهْ سَهْرُ كُلِّ هَهْمُوْ شَيْءٍ شَتِيْكَ مُقِيْتًا پَارِيْزَهْر وَ شَاهِيْدَهْ (٨٥)

وَ اِذَا وَتَهْ گَهَر حَيِّتُمْ سَهْ لَامَتَانِ لِيْ كَرَا بِحِيَّةٍ بَهْ سَهْ لَامِيْكَ فَيُوْا تَوَه سَهْ لَامِ بَكَهْنِ بِأَحْسَنَ بَهْ چَاكَتَرِ مِنْهَا لَهْوَهْ اُوْ يَان

رُدُوْهَا بِيْگِيْرَنَهْوَهْ (وَهْ كِ خُوْ يِ) اِنْ بَهْ دَنْيَايِ اَللّٰهُ خُودَا كَانِ هَهْ مِيْشَهْ - عَلَيَّ لَهْ سَهْرُ كُلِّ هَهْمُوْ شَيْءٍ شَتِيْ

حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خُوداوپه رستراوی إِلَّا جگه له هُوَ ئه و لِيَجْمَعَنَّكُمْ به دُنْیایی

إِلَىٰ بُو یَوْمَ رُوزِ الْقِيَمَةِ قیامهت (هه لسانه وه له گۆره کان و به پاوه ستان له مهیدانی مه حشه ر) لَا رِيبَ بچوکتین گومان نیه

فِيهِ تِیایدا وَمَنْ و کئِ اَصْدَق راسنگۆتره مِنْ له اَللّٰهُ خُودا حَدِيثًا له گوتارا (۸۷) فَمَا جَا - لَكُمْ - چیتانه فِي له راست

الْمُنْفِقِينَ دوو بهووه کان فَتَنَ دوو کۆمهه (دوو را بوون) وَاللّٰهُ و خُودا اَرْكَسَهُمْ سه راوبنی کردن (بۆ کوفری گێراندنه وه) بِمَا بههوی

كَسَبُوا ئه وهی به دههستیانهینا و کردیان اُتْرِدُونَ ئایا ده تانه وی اَنْ که تَهْدُوا رینمونی بکه ن مَنْ ئه وکه سانه ی

اَضَلَّ وئێل گومرای کردن اَللّٰهُ خُودا وَمَنْ و هه رکه سی یُضِلُّ - اَللّٰهُ خُودا (-گومرای بکات) فَلَنْ ئه وه هه رگیز - تَجِدَ (-نا) دۆزیه وه

لَهُ بُو سَيِّئًا رینگیه ک (راست و هیدایهت) (۸۸) وَدُّوا ئه وان زۆرحه زده که ن لَوْ ئه گهر تَكْفُرُونَ ئیوه کوفر بکه ن

كَمَا هه رچۆن كَفَرُوا ئه وان کوفریانکرد و بۆ پروابوون فَتَكُونُونَ جَا - سَوَاءَ وه ک یه ک (-بین) فَلَا تَتَّخِذُوا جَا مه گرن مِنْهُمْ له وان

اَوْلِيَاءَ دۆست و پشتیوانیک حَتَّى تا کو يُهَاجِرُوا ئه وان کۆچ ده که ن فِي له سَبِيلَ رینگای اَللّٰهُ خُودا فَإِنْ جَا ئه گهر

تَوَلَّوْا پشتیان هه لکرد نَخَذُوهُمْ ئه وه بیانگرن وَاَقْتُلُوهُمْ و بیانکوژن حَيْث له کوئ و چۆن وَجَدْتُهُمْ و ئه وانتان دۆزیه وه

وَلَا تَتَّخِذُوا و مه گرن مِنْهُمْ له وان وَلِيًّا دۆست و پشتیوان وَلَا نَصِيرًا و نه سه رخه ریک (۸۹) إِلَّا مه گهر الَّذِينَ ئه وانه ی

يَصِلُونَ ده که ن إِلَى بۆلای قَوْمَ قه ومیک بَيْنَكُمْ نِیوانتان وَبَيْنَهُمْ و نِیوانیان (هه یه) مِيثُقُ په یمانیک اَوْ يَان

جَاءُوكُمْ ئه وان بۆتان هاتن حَصْرَت ته نگ و ناره حهت ده بی صُدُورُهُمْ سینگ ودنیان اَنْ که يَقْتُلُوكُمْ بجه نگن له گه لتان اَوْ يَان

يَقْتُلُوا بجه نگن دژ به قَوْمَهُمْ قه ومی خویان وَلَوْ وئه گهر شَاءَ - اَللّٰهُ خُودا (-ویستبای) لَسَلَطَهُمْ ئه وه به دُنْیایی ئه وانی زāl ده کرد

عَلَيْكُمْ به سه رتان فَلَقَتُلُوكُمْ جَا ئه جه نگان له گه لتان فَإِنْ ئیتر ئه گهر اَعْتَزَلُوكُمْ دووره په ریز بوون لیتان

فَلَمْ يَقْتُلُوكُمْ و نه جه نگان له گه لتان وَالْقَوَا و هه لیاندا إِلَيْكُمْ بۆتان اَلْسَلَمُ ناشتی فَمَا ئه وساکه - جَعَلَ دای (-نه) ناوه اَللّٰهُ خُودا

لَكُمْ بۆتان عَلَيْهِمْ بۆ سه ریان سَبِيلًا (هیچ) رینگیه ک (ی ره و) بۆده سترئیزی بۆ سه ریان (۹۰) سَتَجِدُونَ له مه ولا ده بیننه وه

ءَاخِرِينَ (خه لکانی) تر یُریدون ده یانه وی اُن که یَاْمُنُوْكُمْ لیتان ئه مین و دُنیا بن و یَاْمَنُوا و دُنیاش بن له قَوْمَهُمْ قهومی خوین

کُلّ هر جاره ی مَا رُدُّوْا گیردانه وه اِلٰی بُوْ اَلْفِتْنَةِ فیتنه و تاقیکرانه وه ی دین اُرْکِسُوا سهراوبن ده بن فِیْهَا تیایدا فَاِنْ جا ئه گهر

لَمْ - یَعْتَزُّوْكُمْ دانه براو و دوره پهریز (-نه) بوون لیتان و یَلْقُوْا و هه لیان نه دا اِلَیْكُمْ بۆتان اَلْسَلَمَ ناشتی و یَكْفُوْا و (نه) یانگرتنه وه

اَیْدِیْهِمْ دهسته کانیا ن خَفُّوْهُمْ ئه وه بیان به ن وَاَقْتُلُوْهُمْ و بیان کوژن حَیْث له کوئ و چۆن ثَقِفْتُمُوْهُمْ گه یشتن پنیان

وَأُوْلَئِکُمْ و ئه وان (مان) جَعَلْنَا و الیکردوه لَكُمْ بۆتان (هه بی) عَلَیْهِمْ له سهریان سُلْطٰنًا ده سه لاتیک ی مُبِیْنًا دیار و ئاشکرا (۹۱)

وَمَا ونه کَانَ بووه لِمُؤْمِنٍ بُو (هیچ) برواداریک اُن که یَقْتُلْ بکوژی مُؤْمِنًا برواداریک اِلَّا مه گهر خَطَا به هه نه

وَمَنْ و هه رکه سی قَتَلَ کوشتی مُؤْمِنًا برواداریک خَطَا به هه نه فَتَحْرِیرْ ئه وه (له سه ریه تی) ئازادکردنی رَقَبَةً گهرده نی

مُؤْمِنَةً برواداریک وَدِیَّةً و حه قی خوینی (مه بله غیک) ی مُسَلَّمَةً ته سلیمکراو و به خشاو اِلٰی بُو اَهْلِهٖ کهس و کاری (کوژراوه که)

اِلَّا مه گهر ئه وه ی اُن که یَصَّدَّقُوا ئه وان خوین خوش بین و بیکه ن به سه ده قه فَاِنْ جا ئه گهر کَانَ - مِنْ له

قَوْمٍ قه ومیک (-بوو) عَدُوٌّ دوژمن لَكُمْ بۆتان وَهُوَ و ئه و (کوژراوه) یش مُؤْمِنٌ بروادار (بوو) فَتَحْرِیرْ ئه وه (له سه ریه تی) ئازادکردنی

رَقَبَةً گهرده نی مُؤْمِنَةً برواداریک وَاِنْ و ئه گهر کَانَ - مِنْ له قَوْمٍ قه ومیک (-بوو) یَبْنِیْكُمْ نیوانتان و یَبْنِیْهُمْ و نیوانیان

مِیْثَقٌ په یمانیک (هه بوو) فَدِیَّةً ئه وه (له سه ریه تی) حه قی خوینی مُسَلَّمَةً ته سلیمکرا اِلٰی بُو اَهْلِهٖ کهس و کاری وی

وَتَحْرِیرْ و ئازادکردنی رَقَبَةً گهرده نیکی مُؤْمِنَةً بروادار فَمِنْ جا هه رکه سی لَمْ - یَجِدْ دهستی (-نه) کهوت

فَصِیَامٌ ئه وه (له سه ریه تی) به رۆژووبوونی شَهْرَیْنِ دوومانگی مُتَابِعِیْنِ دوبه دوای یه ک تَوْبَةً ئه وه تۆبه یه مِنْ له اَللّٰهُ خوداوه

وَکَانَ و هه میشه اَللّٰهُ خودا عَلِیْمًا ته واو زانا و ئاگاداری حَکِیْمًا ته واو کاربه چی (یه) (۹۲) وَمَنْ و هه رکه سی یَقْتُلْ بکوژی

مُؤْمِنًا برواداریک مُتَعَمِّدًا به عه مد و به مه به ست جَزَاؤُهُ ئه وه سزاکی جَهَنَّمَ دۆزه خیکه خُلِدَا هه تاهه تا ده میئ فِیْهَا تیایدا

وَعَصِبَ و - اَللّٰهُ خودا (توره بووه) عَلَیْهِ لَی وَلَعَنَهُ و ده ریکردوه له ره حمه تی خو ی وَاَعَدَّ و ئاماده یکردوه لَهُ بۆی

عَذَابًا عَظِيمًا زور گهوره و مه زن (۹۳) يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا بَرُوْا تَانَ هَيَّاوَه

اِذَا كَانِيْ ضَرْبَتُمْ لِيْتَانِدَا فِيْ لَه سَبِيْلَ پَيْنَاوِ اَللّٰهُ خُودَا فَتَيِّبُوْا ئَهْوَه بهر چاروړونی بکهن وَلَا تَقُوْلُوْا و نه لَیْنِ لَمَنْ بهوکهسهی

اَلْقٰی هه لئه دا اِلَیْکُمْ بۆتَان اَسْلَمُ سه لام لَسْتُ تَوَ - مُؤْمِنًا بَرُوَادَار (-نیت) تَبْتَغُوْنَ ده تانه ویت عَرَضُ که لو په لی اَلْحَیْوة زِیَانِی

اَلدُّنْیَا دُونِیَا فَعِنْدَ جَا لَای - اَللّٰهُ خُودَا (هه یه) مَغَانِمُ ده سته کو تی جهنگ ی کَثِیْرَةً زور کَذٰلِکَ هه ر ئَاوَا کُنْتُمْ بُوون ئِیْوَه

مِنْ لَه قَبْلَ پِیْشَا فَمَنْ ئَهْوَه بُوو من هت و فه زلی کرد اَللّٰهُ خُودَا عَلَیْکُمْ له سه رتَان فَتَيِّبُوْا جَا بهر چاروړو شنی بکهن اِنْ (دلنیابن)

اَللّٰهُ خُودَا کَانَ هه می شه بِمَا بهو هی تَعْمَلُوْنَ ئِیْوَه ده یکهن خَیْرًا ته و او ئا گاداری ورد و در شته (۹۴) لَا -

یَسْتَوِیْ یه کسان (-نا) بَیْتِ اَلْقَعْدُوْنَ دانیشتون مِنْ لَه اَلْمُؤْمِنِیْنَ بَرُوَاداره کان غَیْرَ ئَهْوَه ی- اَوَّلِی خاوهن

اَلْضَّرَرُ زهر و نو فسانی (-نینه) وَاَلْمُجْهَدُوْنَ و مواهید و جهنگاوه ران فِيْ لَه سَبِيْلَ پیناوی اَللّٰهُ خُودَا بِأَمْوَالِهِمْ به مال و سامانیان

وَأَنْفُسِهِمْ و خودی خو یان فَضَّلَ - اَللّٰهُ خُودَا (-فه زل و ری زی) اَلْمُجْهَدِیْنَ ئَهْو مواهید و جهنگاوه رانه ی جیهادیان کردوه

بِأَمْوَالِهِمْ به مال و سامانیان وَأَنْفُسِهِمْ و به خودی خو یان عَلٰی (-فه زلیانی داوه) به سه ر اَلْقَعْدِیْنَ ئَهْوانه ی دانیشتون دَرَجَةً پله یکه

وَكُلًّا و هه موویان وَعَدَ - اَللّٰهُ خُودَا (-به لَی نی داوه پینان) اَلْحُسْنٰی چاکترین شت (به هه شت) وَفَضَّلَ و -

اَللّٰهُ خُودَا (-فه زل و چاکه ی) اَلْمُجْهَدِیْنَ مواهید و جهنگاوه رانی عَلٰی داوه به سه ر اَلْقَعْدِیْنَ ئَهْوانه ی دانیشتون

اَجْرًا پاداشت و ده سته قی عَظِيمًا زور گهوره و مه زن (۹۵) دَرَجَتٍ چهن دین پله و پایه مِنْ لَه لایه ن خو یه وه

وَمَغْفِرَةً و لیبور دنی ک وَرَحْمَةً و به زه ی و میهره بانی هک وَكَانَ و هه می شه - اَللّٰهُ خُودَا غَفُورًا زور لیبور ده ی

رَحِيْمًا زور به به زه ی (-بووه) (۹۶) اِنْ به دلنیایِ الَّذِيْنَ ئَهْوانه ی تَوَفَّهَمْ ته و او یان ده که ن و گیانیان ده کی شن اَلْمَلٰٓئِکَةُ فری شته کان

ظَالِمٍ سته مکرده ن له اَنْفُسِهِمْ نه فس و زاتی خو یان قَالُوْا پینان گوتن فِیْمَ له کو ی کُنْتُمْ بُوون قَالُوْا گوتیان کُفَّا -

مُسْتَضَعِفِیْنَ بنده سته و لاوازکراو (-بووین) فِيْ لَه اَلْاَرْضُ زهوی قَالُوْا گوتیان اَلَمْ تَكُنْ ئَهْدی- اَرْضُ زهوی اَللّٰهُ خُودَا

وَسِعَةَ فَرَهُوان (-نه بوو) فَهَاجِرُوا جا کۆچ بکه فِیْهَا تیایدا؟ فَأُولَئِکَ ئهوه ئهوان مَأْوَهُمْ ماڵ و جیگایان جَهَنَّمَ دۆزه خ ه

وَسَاءَتْ و خراپترین مَصِيراً سه ره نه نجام ه (٩٧) إِلَّا ته نه ا- الْمُسْتَضْعَفِينَ ئه و بنده سته و لاوا زکرا وانه (-نه بێ) مِنْ له

الرِّجَالِ ئه و پیاو وَالنِّسَاءِ و ژنان وَالْوِلْدَانَ و مندالان لَا یَسْتَطِيعُونَ که ناتوانان حِیلَةً فِیْلٍ و ته قه لایه ک

وَلَا یَهْتَدُونَ و نادۆزنه وه (بۆ ده رباز بوون) سَبِيلًا رِیگایه ک (٩٨) فَأُولَئِکَ ئه وه ئه وانه عَسَى هیوا هه یه اَللّٰه - اَنْ که (-خودا)

یَعْفُو خۆشبیت عَنْهُمْ لێیان و کان و هه میشه اَللّٰه خودا عَفْوا زۆر لیبورده ی غَفُورا زۆر لیخۆشبووه (٩٩)

وَمَنْ و هه رکه سی یَهَاجِرْ کۆچبکات فِیْ له سَبِيلٍ رِیگای اَللّٰه خودا یَجِدْ ده دۆزیته وه فِیْ له الْأَرْضِ زه وی

مُرْغَمًا خاک و خۆلنکی کَثِیرًا زۆر وَسِعَةً و فره وانی هه بوونینیک وَمَنْ و هه رکه سی یَخْرُجْ ده ربجی مِنْ له یَّتَبَّهَ مالی خوی

مُهَاجِرًا کۆچبکات اِلَى بۆ اَللّٰه خودا وَرَسُولِهِ و پیغه مبه ره که ی ثُمَّ پاشان یُدْرِکُهُ پپی بگات اَلْمَوْتُ مردن فَقَدْ ئه وه به دنیایی

وَقَعَ - أَجْرُهُ پاداشتی (-که و تیتیه) عَلَى سه ر اَللّٰه خودا و کان و هه میشه- اَللّٰه خودا غَفُورا ئه و په یری لیبورده ی

رَحِیمًا ئه و په یری به به زه پی (-بووه) (١٠٠) وَإِذَا و نه گه ر ضَرَبْتُمْ داتان فِیْ له ناو الْأَرْضِ زه وی فَلِیس ئه وه نیه

عَلَيْكُمْ له سه رتان جَنَاح (هیچ) گونا هیک اَنْ که تَقْصُرُوا کورت بکه نه وه مِنْ له الصَّلَاةِ نوێژ اِنْ نه گه ر خِفْتُمْ ترسان اَنْ که

یَفْتَنِّكُمْ توشه ت فیتنه و تافیکردنه وه تان بکه ن اَلَّذِینَ ئه وانه ی کَفَرُوا کوفریان کردوه اِنْ به دنیایی اَلْکَافِرِینَ کافره کان

کَانُوا هه میشه- لَكُمْ بۆتان عَدُوًّا دوژمننکی مُبِینًا دیار و ئاشکرا (-بوون) (١٠١) وَإِذَا و نه گه ر کُنْتَ تۆ-

فِیْهِمْ له ناویان (-بووی) فَأَقَمْتَ جا داتمه زراند لَهُمْ لویان الصَّلَاةِ نوێژ (پیشبوینیتکرد) فَلَتَقُمْ با به پاوه هه ئسی طَائِفَةً کۆمه ئی

مِنْهُمْ له وان مَعَكَ له گه ل تۆ وَلِیَاخُذُوا و باهه لگرن أَسْلِحَتَهُمْ چه که کانیا ن فَإِذَا جاکاتی سَجَدُوا چوونه سوژده فَلِیْکُونُوا با-

مِنْ له وَرَائِکُمْ دواتانه وه (-ببن) وَلَتَأْتِ و بابین طَائِفَةً کۆمه ئنکی أُخْرَى تر لَمْ یُصَلُّوا نوێژیان نه کردبیت فَلِیُصَلُّوا جا نوێژ بکه ن

مَعَكَ له گه لت وَلِیَاخُذُوا و هه لگرن حِذْرَهُمْ چه زه ر و وریایی خویان وَأَسْلِحَتَهُمْ و چه که کانیا ن وَدَّ - اَلَّذِینَ ئه وانه ی

كَفَرُوا كوفريانکرد و بِي بربوون (-زورحه زده كه ن) لَوْ ئه گهر تَغْفُلُونَ بِيئاگا بِن عَنْ له اَسْلَحَتْكُمْ چه كه كانتان

وَأَمْتَعَتْكُمْ و كه لوبه له كانتان فَيَمِيلُونَ جا خواربكه نه وه (هېرشبكه ن) عَلَيْكُمْ بُو سه رتان مَيْلَةً - وَحْدَةً يه ك (-خواركر دنه وه)

وَلَا جُنَاحَ و تاوان نيه عَلَيْكُمْ له سه رتان إِنْ ئه گهر كَان - بِكُمْ بِيئانه وه (-بېت) أَذَى ئه زيه ت و نارېحه تيه ك مِّن له

مَطَرٍ بارانيك اَوْ يان كُنْتُمْ ئِيوه- مَرْضَى نه خوښ (-بووېن) اَنْ كه تَضَعُوا دابنېن اَسْلَحَتْكُمْ چه كه كانتان وَخَذُوا و هه لگرن

حِذْرَكُمْ چه كه كانتان إِنْ به دنيايي اَللّٰهُ خدا اَعَدَّ ئاماده يكر دوه لِلْكَافِرِينَ بُو بېپروا و كافره كان

عَذَابًا عه زاب و ئه شكه نجه يه ك ي مُهِينًا رېسو اكه ر (١٠٢) فَإِذَا جَاكَ قَضِيَّتُمْ ته واو تا نكرد الصَّلَاةَ نوښ

فَاذْكُرُوا ئه وه يادبكه نه وه اَللّٰهُ خدا قِيَمًا به وه ستانه وه وَقْعُودًا و به دانېشتن وَعَلَى و له سه ر جُنُوبَكُمْ ته نېشت فَإِذَا جَاكَ

أَطْمَأْنَنْتُمْ دنيا بوون فَأَقِيمُوا ئه وه رېك و دامه زراو بكه ن الصَّلَاةَ نوښ إِنْ به دنيايي الصَّلَاةَ نوښ كَانَتْ - عَلَى له سه ر

الْمُؤْمِنِينَ بړوا داره كان كِتَابًا نوسراو و واجبكي مَوْقُوتًا كات دياركراو (-بووه) (١٠٣) وَلَا تَهِنُوا و مه ترسن و لاواز نه بن فِي له

أَبْتِغَاءَ خواستن و به دواكه وتني الْقَوْمَ قه ومه كه إِنْ ئه گهر تَكُونُوا ئِيوه وا بن تَأْمُنُونَ ئه زيه ت و ئازار بچېژن

فَإِنَّهُمْ ئه وه به دنيايي ته وانېش يَأْمُنُونَ ئه زيه ت و ئازار ده چېژن كَمَا هه رچون تَأْمُنُونَ ئِيوه ئازار ده چېژن وَتَرَجُونَ و ئيوه نياز مه ندن

مِنْ له اَللّٰهُ خدا مَا لَا يَرْجُونَ ئه وه ي ته وان نيازبان نيه وَكَانَ وهه ميشه- اَللّٰهُ خدا عَلِيْمًا ته واو زانا و ئاگاداري

حَكِيْمًا ته واو كاربه جي (-يه) (١٠٤) إِنَّا بِيْغُومَانِ ئِيْمه اَنْزَلْنَا دامانه زاند إِلَيْكَ بُو تَوَّ الْكِتَابَ كيتاب

بِالْحَقِّ به حق و راستي و په واي لَتَحْكُمَ تا حوكم و دادوه ري بكه ي بَيْنَ له نيوان اَلنَّاسِ خه لك بِمَا به وه ي اَرْبِكَ -

اَللّٰهُ خدا (-پېشانيداي و تتيگه ياندي) وَلَا تَكُنْ و - لِلْخَائِبِينَ بُو خائينه كان (-مه به) خَصِيْمًا به رگريكار (١٠٥)

وَأَسْتَغْفِرَ و داواي ليخوښ بوون بكه له اَللّٰهُ خدا إِنْ به دنيايي اَللّٰهُ خدا كَان هه ميشه- غَفُورًا ئه وپه ري ليبورده ي

رَحِيْمًا ئه وپه ري به به زه ي (-بووه) (١٠٦) وَلَا تُجَدِلْ و دهمه قاله و موجداه له مه كه عَنْ بُو اَلَّذِينَ ئه وانه ي

يَحْتَانُونَ خيانت ده‌کهن له **أَنْفُسَهُمْ** خويان **إِنَّ** به‌دنيايي **اللَّهُ** خودا **لَا يُحِبُّ** خوشي ناوِيت **مَنْ** نه‌وهي **كَانَ** -

خَوَانًا خيانه‌تکاري **أَيُّهَا** زورتاوانبار (-بووه) **(١٠٧)** **يَسْتَخْفُونَ** خۆده‌شارنه‌وه **مِنْ** له **الْأَنَاسِ** خه‌لک

وَلَا يَسْتَخْفُونَ و ناشاردرينه‌وه **مِنْ** له **اللَّهُ** خودا **وَهُوَ** و نه‌و **مَعَهُمْ** له‌گه‌لّايانه **إِذْ** که **يَبْتَغُونَ** به‌شه‌و پيلانريزي ده‌کهن

مَا لَا يَرْضَى به‌شتي که (خودا) رازي نيه له‌سه‌ري **مِنْ** له **الْقَوْلِ** قسه و گوفتار **وَكَانَ** و هه‌ميشه- **اللَّهُ** خودا **بِمَا** به‌وهي

يَعْمَلُونَ نه‌وان ده‌يکه‌ن **مُحِيطًا** ده‌وره‌يداوه و ته‌واو ته‌واو زانايه **(١٠٨)** **هَآئِثُمَّ** ئا نه‌وه ئيه‌وه **هَؤُلَاءِ** نه‌وانيه‌ي

جَدَلْتُمْ ده‌مه‌ده‌متان کرد **عَنْهُمْ** له‌جياتيان **فِي** له **الْحَيَاةِ** ژيان **الدُّنْيَا** دونيا **فَمَنْ** ئيتر کي **يُجِدِلُ** ده‌مه‌قاله ده‌کات له‌گه‌ل **اللَّهُ** خودا

عَنْهُمْ له‌جياتيان **يَوْمَ** رۆزي **الْقِيَمَةِ** قيامه‌ت (هه‌لسانه‌وه له‌گۆره‌کان و به‌پاوه‌ستان له مه‌يداني مه‌حشه‌ر) **أَمْ** يان **مَنْ** کي **يَكُونُ** -

عَلَيْهِمْ بۆيان **وَكَيْلًا** مشورخۆر (-ده‌بّي‌ت) **(١٠٩)** **وَمَنْ** و هه‌رکه‌سه‌ي **يَعْمَلُ** بکات **سُوءًا** خراپه‌يه‌ک **أَوْ** يان **يَظْلِمُ** سته‌مبکات له

نَفْسُهُ خۆي **ثُمَّ** پاشان **يَسْتَغْفِرُ** داواي لي‌خۆشبوون بکات له **اللَّهُ** خودا **يَجِدُ** نه‌وه ده‌بيني که **اللَّهُ** خودا **غَفُورًا** نه‌وپه‌ري لي‌بوورده‌ي

رَحِيمًا نه‌وپه‌ري به‌به‌زه‌يه‌يه **(١١٠)** **وَمَنْ** و هه‌رکه‌سه‌ي **يَكْسِبُ** - **إِنَّمَا** (به‌ده‌ست به‌يئي) تاوانيک **فَإِنَّمَا** ئيتر نه‌وه -

يَكْسِبُهُ به‌ده‌ستی ديني **عَلَى** بۆ سه‌ر **نَفْسِهِ** خۆي **وَكَانَ** و هه‌ميشه **اللَّهُ** خودا **عَلِيمًا** ته‌واو زانا و ئاگاداري

حَكِيمًا ته‌واو کاربه‌جي (يه) **(١١١)** **وَمَنْ** و هه‌رکه‌سه‌ي **يَكْسِبُ** به‌ده‌ست به‌يئي **خَطِيئَةً** تاوان و هه‌له‌کرتنيک **أَوْ** يان

إِنَّمَا گوناھيک **ثُمَّ** پاشان **يَرَمُ** تۆمه‌تبار بکات **بِهِ** يئي **بَرِيًّا** بي‌تاوانيک **فَقَدْ** نه‌وه به‌دنيايي **أَحْتَمَلَ** له‌خۆي بارکردوه **بُهْتًا** بوختان

وَإِنَّمَا و تاوانيکي **مُبِينًا** ديار و ئاشکرا **(١١٢)** **وَلَوْلَا فَضْلُ** و نه‌گه‌ر نه‌بوا فه‌زل و چاکه‌ي **اللَّهُ** خودا **عَلَيْكَ** له‌سه‌رت

وَرَحْمَتُهُ له‌گه‌ل به‌زه‌يي و ميهره‌باي نه‌و **لَهُمْ** نه‌وه به‌دنيايي هه‌وليان ده‌دا **طَائِفَةً** کۆمه‌ل و ده‌سته‌يه‌ک **مِنْهُمْ** له‌وان **أَنْ** که

يُضِلُّوكَ گومرات بکه‌ن و له‌ريگاي راست ده‌رتبه‌که‌ن **وَمَا** و- **يُضِلُّونَ** گومرا (-نا) که‌ن **إِلَّا** که‌س جگه‌له **أَنْفُسَهُمْ** خويان **وَمَا** و-

يُضْرُونَكَ زه‌ر و زياننيکيشت لي (-نا) ده‌ن **مِنْ** به‌(هيچ) **شَيْءٍ** شتي **وَأَنْزَلَ** و- **اللَّهُ** خودا (دايه‌زانده) **عَلَيْكَ** له‌سه‌رت

اَلِكُتُبُ كيتابه كه (قورئان) وَالْحِكْمَةُ و حيكمه ت و ليزاني و كاربه جيتي وَعَلَّكَ و فيري كردى مَا لَمْ تَكُنْ نه وهى تو پيشتر نه ت

تَعْلَمُ ده زاني وَّكَانَ وهه ميشه- فَضْلُ زنده چا كه يى اَللّهُ خدا عَلَيْكَ له سهرت عَظِيمًا گه وره (-بووه) (۱۱۳) لَا نيه

خَيْرَ خير و چا كه فِي له كَثِيرٌ زور مِّنْ له نَجْوَاهُمْ چرپه چرپ و پسه پسى نه وان اِلَّا مه گهر مِّنْ كه سيك اَمْرُ فه رمان بكات

بَصَدَقَةٍ به خير و صه ده فقه يه ك اَوْ يان مَعْرُوفٍ كارنيكي چاك و په سند اَوْ يان اِصْلَاحٌ چا ككردنه وهى بَيْنَ نيواني النَّاسِ خه لك

وَمَنْ و هه ركه سي يَفْعَلُ - ذَلِكَ نه وه (-بكات) اَتَبَغَاءَ بؤ مه بستى مَرْضَاتِ ره زامه ندى اَللّهُ خدا فَسَوْفَ نه وه له داهاتوو

تَوْتِيهِ يتي ده ده ين اَجْرًا پاداشت و ده سته حق عَظِيمًا گه وره (۱۱۴) وَمَنْ و هه ركه سي يُشَاقِقِ ركه بركي بكات له گه ل

الرَّسُولِ پيغه مبه ر مِّنْ له بَعْدَ دواى مَا تَبَيَّنَ نه وهى روونبوويه وه لَهُ بؤى اَلْهُدَى ربي راست و هيدايت وَيَتَّبِعْ و بكه ويته دواى

غَيْرَ غه يري سَبِيلِ ريباز و ريگاي الْمُؤْمِنِينَ بروداره كان نُؤَلِّهِ نه وه يتي ده سپرين مَا تَوَلَّى نه وهى كه وتوته دواى

وَنُصَلِّهِ و ده يگه ينين و ده يسوتنين له جَهَنَّمَ دوزه خ وَّسَاءَتْ و خرابترين مَصِيرًا سه رته نجام (۱۱۵) اِنْ دُنْيَا بِن اَللّهُ خدا

لَا يَغْفِرْ خُوش نابيت اَنْ كه يُشْرَكَ هاوئل و شهريك دابري بِه بؤى وَيَغْفِرْ و نه به خشي و ده بووري مَا دُونَ له وهى خوار

ذَلِكَ نه وهيه لَمَنْ بؤ نه وهى يَشَاءَ نه و بيه ويت وَمَنْ و هه ركه سي يُشْرَكَ شيرك و هاوئل دابري بِاللّهِ بؤ خدا فَقَدْ نه وه به دنيايي

ضَلَّ وئل و گومر بووه ضَلَّاهُ گومرايه كي بَعِيدًا دوور (۱۱۶) اِنْ نا يَدْعُونَ په رستن و هاوار (نا) كه ن مِّنْ -

دُونِهِ بيجگه (-له) و اِلَّا شتى جگه له اِنَّا ميتيان وَاِنْ ونا- يَدْعُونَ په رستن و هاوار (نا) كه نه اِلَّا شتى جگه له

شَيْطَانًا شهيطانيكي مَرِيْدًا روړ سه ركه ش (۱۱۷) لَعَنَهُ - اَللّهُ خدا (-نه فره تي ليكرد) وَقَالَ و (شهيطان) گوئي

لَا تُخَذَن هه رده بي بوخوم ببه م مِّنْ له عِبَادِكَ به نده كانت نَصِيْبًا به شيكي مَفْرُوضًا دياريكراو (۱۱۸)

وَلَا ضِلَّاهُمْ و به دنيايي هه رده بي گومرايان بكه م وَلَا مَنِيْنَهُمْ و هيواي به تاليان پنده دم وَلَا مَرَنَهُمْ و هه رده بي فه رمانيان پي بكه م

فَلْيَتَبَشَّرُوا و هه رده بي بېرن و قوت بكه ن اِذْ اَن اَللّهُ گوئچكاني اَلْاَنِّم مهر و مالات و ناژه لان وَلَا مَرَنَهُمْ و هه رفه رمانيان پنده كه م

فَلْيَغِيرَنَّ هَرْدَهُ بِنِ گۆرانکاری بکهن له خَلْق دروستکراو و به‌دییه‌نراوانی اللَّهُ خُودا وَمَنْ و هه‌رکه‌سێ یَخْذُ -

الشَّيْطَانُ شه‌یطان (-بگری به) وَلِيًّا دۆست و پشتیوان مِّن له دُونَ غه‌یری اللَّهُ خُودا فَقَدْ ئه‌وه به‌دَلنیایی

خَسِرَ خه‌ساره‌تمه‌ند بوون خُسْرَانًا خه‌ساره‌تمه‌ندی و دۆرانیکی مُبِينًا ديار و ئاشکرا (۱۱۹) يَعِدُهُمْ به‌لَینیان پَیده‌دات

وَيَمْنِيهِمْ و هیوای به‌تالیان پَیده‌دات وَمَا و- يَعِدُهُمْ به‌لَینیان پَی (-نا) دهدات الشَّيْطَانُ شه‌یطان إِلَّا شتێ جگه‌له

غُرُورًا فِرودان و هه‌لخه‌له‌تان‌دن (۱۲۰) أُولَئِكَ ئه‌وان مَأْوَاهُمْ مَال و جیگیان جَهَنَّمَ دۆزه‌خه وَلَا يَجِدُونَ و نادۆزنه‌وه

عَنْهَا لِي مَحِيصًا په‌ناگه و ده‌ربازبوونیک (۱۲۱) وَالَّذِينَ ئه‌و (که‌س) انه‌ی ءَامَنُوا بڕوایان هێنا وَعَمِلُوا و کردوویانه

الصَّلٰحٰتِ کارو کرده‌وه چاکه‌کان سَدَّخِلْهُمْ دواپی ده‌یانخه‌ینه ناو جَنَّتْ باخ و به‌هه‌شتانی تَجْرِي دروات مِّن له تَحْتَهَا ژێریدا

الْأَنْهَرُ روبراره‌کان خَلِيلِينَ هه‌تا‌هه‌تایی ماوه‌ن فِيهَا تیايدا أَبَدًا به‌نه‌براو‌پی وَعَدَ به‌لَینی اللَّهُ خُودا يه حَقًّا هه‌ق و راستی یه

وَمَنْ و کئِ أَصْدَقِ راستگۆتره مِّن له اللَّهُ خُودا قِيلًا قسه و گوفتاری (۱۲۲) لَيْسَ -

بِأَمَانِيكُمْ به‌حه‌ز و ئاواتی ئێوه (-نبیه) وَلَا أَمَانِيٍّ و نه‌حه‌ز و ئاواتی أَهْل ئه‌هلی الْكِتَابِ کیتاب مِّن هه‌رکه‌سێ يَعْمَلْ بکات

سُوءًا خراپه‌یه‌ک يُجْزِ سزاده‌دریته‌وه بِهِ يَتِي وَلَا يَجِدْ و نادۆزیته‌وه لَهُ بۆخوی مِّن له دُونَ غه‌یری اللَّهُ خُودا

وَلِيًّا دۆست و پشتیوانیک وَلَا نَصِيرًا و نه‌سه‌رخه‌ر و یارمه‌تده‌ریکیش (۱۲۳) وَمَنْ و هه‌رکه‌سێ يَعْمَلْ بکات مِّن له

الصَّلٰحٰتِ کارو کرده‌وه چاکه‌کان مِّن چ دَزِكْرِ نَزَرِ أَوْ يان أَنْتِ مِی وَهُوَ و ئه‌ویش- مُؤْمِنٌ بڕوادار (-بیّت) فَأُولَئِكَ ئه‌وه ئه‌وان

يَدْخُلُونَ ده‌چنه‌ناو الْجَنَّةِ به‌هه‌شت وَلَا يُظْلَمُونَ و سته‌میان لێناکړئ نَقِيرًا به‌قه‌د که‌لینی ناوکه‌قه‌سپیک (۱۲۴) وَمَنْ و کئِ

أَحْسَنَ چاکترینه دِينًا دین و ملکه‌چیه‌که‌ی مِّن له‌وکه‌سه‌ی أَسْلَمَ - وَجْهَهُ رُرو و مه‌به‌ستی خوی (-ته‌سلیم‌کردوه) لِلَّهِ به‌خودای

وَهُوَ له‌وکاتای ئه‌و مُحْسِنٌ چاکه‌کاره وَاتَّبَعَ و که‌وتبێته‌ دووای مِلَّةً ئاین و میله‌تی إِبْرَاهِيمَ (پێغه‌مبه‌ر) ئیبراهیم

حَنِيفًا رِووله‌راستی (بیّت) وَاتَّخَذَ و - اللَّهُ خُودا إِبْرَاهِيمَ ئیبراهیم ی (-هه‌ل‌بژارد به) خَلِيلًا دۆستی زۆر نزیکی خوی (۱۲۵)

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ زهوی به وَكَانَ و هه‌میشه-

اللهُ خُودَا بِكُلِّ به هه‌موو شَتِيكْ حُيْطَا ده‌ورده‌ر و ته‌واو ناگاداره (۱۲۶)

وَيَسْتَفْتُونَكَ وَ دَاوَايَ فَهَتَاوَو و وه‌لامی شه‌رعیت لی‌ده‌که‌ن فِي لِه‌بارهی النَّسَاءِ ژنان قُل بَلَى اللهُ خُودَا

يُفْتِيكُمْ وَ وه‌لامی پرسپاری شه‌رعیتان ده‌داته‌وه فِيْهِنَّ ده‌رباری وان وَمَا وَ نه‌وهی يَتْلِيْ ده‌خویندریته‌وه عَلَيْكُمْ لِه‌سه‌رتان فِي لِه‌ناو

الْكِتَابِ کِیتاب فِي لِه‌بارهی يَتْلِيْ هه‌تیوانی النَّسَاءِ ژنان الَّتِي و نه‌وانه‌ی لَا تُؤْتُونَهُنَّ پِیان ناده‌ن مَا كُتِبَ نه‌وهی نوسراوه

لَهُنَّ بُيُوتٌ وَ تَرَّغُبُونَ وَ چه‌زده‌که‌ن اَنْ كِه تَمَكِّحُوهُنَّ ماره‌یان بکه‌ن و بیان‌هینن وَالْمُسْتَضَعِفِينَ و بنده‌سته‌و لاواژکراوان مِنْ لِه

الْوَلَدِ کُوران وَاَنْ وَ نه‌وهی تَقُومُوا هه‌لستن به سه‌ره‌پرشتیکردن لِلْيَتَامَى بۆ هه‌تیوان بِالْقِسْطِ به‌دادپه‌روه‌ری وَمَا وَ ههر شَتِيكْ

تَفْعَلُوا ده‌یکه‌ن مِنْ لِه خَيْرٍ چاکه‌یه‌ک فَإِنْ نه‌وه‌دلنیابن اللهُ خُودَا كَانَ هه‌رده‌م- يِهْ يَتْلِيْ عَلِيْمًا ته‌واو زانا و ناگادار (-بووه)

(۱۲۷) وَاِنْ وَ نه‌گه‌ر اَمْرًا تافره‌تیک خَافَتْ ترسا مِنْ لِه بَعْلَهَا می‌رده‌که‌ی نَشُوزًا لِه خۆبه‌رزینییه‌ک اَوْ يان

اِعْرَاضًا ناهه‌زی و پشتتیکردنیک فَلَا جُنَاحَ نه‌وه گوناح نیه عَلَيْهَا لِه‌سه‌ریان اَنْ كِه يُصْلِحًا چاک بکه‌ن بَيْنَهُمَا لِه‌نیوانیان

صُلْحًا چاککردنیک وَالصَّلَاحَ و پیکه‌نیانه‌وه و چاککردن خَيْرٌ باشتره وَاُحْضِرَتْ و هینراو ناماده‌کرا اَلْأَنْفُسَ نه‌فس و که‌سی

الشَّحِّ ره‌زیل و چاوچنوک وَاِنْ وَ نه‌گه‌ر تُحْسِنُوا چاکه‌بکه‌ن و چاک بن وَتَّقُوا و پارێزکاری بکه‌ن و لِه‌خُودا بترسن فَإِنْ نه‌وه به‌راستی

اللهُ خُودَا كَانَ هه‌میشه - بِمَا به‌وه‌ی تَعْمَلُونَ ئیوه ده‌یکه‌ن خَيْرًا ته‌واو ناگاداری ورد و درشت (-بووه) (۱۲۸) وَلَنْ و هه‌رگیز -

تَسْتَطِيعُوا (-نا) توانن اَنْ كِه تَعْدِلُوا دادپه‌روه‌ری عه‌داله‌ت بکه‌ن بَيْنَ لِه‌نیوان النَّسَاءِ ژنان وَلَوْ هه‌رچه‌ند

حَرَضْتُ پنداگر بوو (بن) فَلَا تَمِيلُوا جا خوارکردنه‌وه و لادان مه‌که‌ن كُلَّ ته‌واوی الْمِيلِ خوارکردنه‌وه

فَتَذَرُوهَا ئیتر وازیه‌ینن لِه‌یه‌کیکیان كَالْمَعْلَقَةِ وه‌ک هه‌لواسراو بمیئِيْ وَاِنْ وَ نه‌گه‌ر تَصْلِحُوا چاکه‌کاری بکه‌

وَتَّقُوا و لِه‌خُودا بترسن و پارێزکاری بکه‌ن فَإِنْ نه‌وه به‌دلنیایی اللهُ خُودَا كَانَ هه‌میشه - غَفُورًا نه‌وپه‌ری لی‌بورده‌ی

رَحِيماً ٺهوپه پری به به زه یی (-بووه) (۱۲۹) وَإِنْ و ٺه گهر يَتَفَرَّقَا جیابښه وه یَغْن ٺه وه -

الله خودا (-ناموحتاج و دهوله مه ند ده کات) کُلَّا هه ریه که یان مِّن له سَعَتِهِ به خشیڼی فره وانی خو ی وګان و هه می شه- الله خودا

وَسِعاً خاوه ننداری ره های حَكِيماً ته و او کار به جی (-بووه) (۱۳۰) وَلِلّٰهِ هی خودایه مَا فِي ٺه وه ی له ناو السَّمَوَاتِ ٺاسمانه کان

وَمَا و ٺه وه ی فِي له ناو الْأَرْضِ زهویه وَلَقَدْ و به دُنْیَا یی وَصَّيْنَا فه رمانمانکرد الَّذِينَ به ٺه وانه ی أُوتُوا پیداندرابوو

الْكِتَابِ کیتابی ٺاسمانی مِّن له قَبْلُکُمْ پيش ٺیوه وَإِياکُمْ و ٺیوه ش أَنْ که و اتَّقُوا بترسن و پارنیزکارین له الله خودا

وَإِنْ و ٺه گهر تَكْفُرُوا کوفر بکه ن و بی بروا بن فَإِنَّ ٺه وه به دُنْیَا یی لِلّٰهِ هی خودایه مَا فِي ٺه وه ی له ناو السَّمَوَاتِ ٺاسمانه کان

وَمَا و ٺه وه ی فِي له ناو الْأَرْضِ زهوی دایه وګان و هه می شه- الله خودا غَنِياً دهوله مه ندی کی

حَمِيداً زور سوپاس و ستایشکراو (-بووه) (۱۳۱) وَلِلّٰهِ بُو خودایه مَا فِي له ناو السَّمَوَاتِ ٺاسمانه کان وَمَا و ٺه وه ی فِي له ناو

الْأَرْضِ زهوی دایه وَكَفَى و به سه سه- بِاللّٰهِ که خودا وَكِيلًا مشورخوړی پارنیزه ر (-بیټ) (۱۳۲) إِنْ ٺه گهر يَشَأْ ٺه و بیه ویت

يُذْهِبْکُمْ لاتان ده بات أَيُّهَا ٺه ی النَّاسِ خه لکه یڼه وَيَأْتِ و دینیت بِأَخْرَيْنِ که سانی تر وګان و هه می شه- الله خودا

عَلَى له سه ر ذَلِكَ ٺه وه قَدِيْراً ته و او توانادار (-بووه) (۱۳۳) مِّن ٺه وه ی کَانَ پيشتر يُرِيد ده یویست ثَوَابِ پاداشتی

الدُّنْيَا دنیا فَعِنْدَ ٺه وه لای الله خودایه ثَوَابِ پاداشتی الدُّنْيَا دنیا وَالْآخِرَةِ و (ژیانی) دوا ی وګان و هه می شه- الله خودا

سَمِيعاً ته و او ته و او بیسه ره به هه مووشتی بَصِيْراً ته و او بینهر به هه موو شتی (-بووه) (۱۳۴) يَأْتِيهَا هُوَ ٺه ی الَّذِينَ ٺه وانه ی

ءَامَنُوا پرواتان هی ناوه کُونُوا - قَوْمِيْنَ هه ٺساو و جیبه جی کار (-بن) بِالْقِسْطِ به دادپه روه ری شُهَدَاء ٺاماده و شایه تی (-بدن)

لِلّٰهِ بُو خودا وَلَوْ هه رچه ند عَلَى به سه ر- أَنْفُسُکُمْ نه فس و زاتی خو تان أَوْ يان الْوَلَدَيْنِ دایک و باوک

وَالْأَقْرَبِينَ و نزیکه کان (-بیټ) إِنْ ٺه گهر يَكُنْ - غَنِياً دهوله مه ند (-بیټ) أَوْ يان فَقِيْراً ده ستکور و فه قیر فَالله ٺه وه خودا

أَوَّلَى له پيشتره بِهِمَا بُو یان فَلَاتَتَّبِعُوا جا مه که و نه دوا ی اَهْوَى ٺاره زوبازی أَنْ -ئیر تَعْدِلُوا دادپه روه ری (-نه) که ن وَإِنْ و ٺه گهر

تَلُوْدَا خواربکه نه وه **أَوْ** یان **تُعْرَضُوا** پشت هه لکه ن (له شایه تی دان) **فَإِنَّ** نه وه به دنیای **اللَّهُ** خودا **كَانَ** هه می شه - **بِمَا** به وهی

تَعْمَلُونَ ئیوه ده یکه ن **خَيْرًا** ته واو ئاگاداری ورد و درشت (-بووه) **(۱۳۵)** **يَا أَيُّهَا** هۆ ئه ی **الَّذِينَ** نه وان ه ی **ءَامِنُوا** پرواتان هینا وه

ءَامِنُوا پروا به ین **بِاللَّهِ** به خودا **وَرَسُولِهِ** و پیغه مبه ره که ی **وَالْكِتَابِ** و کیتابه که **الَّذِي** نه وه ی **نَزَلَ** دایبه زاننده **عَلَى** له سه ر

رَسُولِهِ پیغه مبه ره که ی **وَالْكِتَابِ** و کیتابه که **الَّذِي** نه وه ی **أُنْزِلَ** دایبه زاننده **مِنْ** له **قَبْلَ** پيشا **وَمَنْ** و هه رکه سی

يَكْفُرُ پروا نه هین **وَكُفْرِيكَاتٍ** به خودا **وَمَلِكِيَّتِهِ** و فریشته کانی **وَكُتُبِهِ** و کیتابه کانی **وَرُسُلِهِ** و پیغه مبه رانی

وَالْيَوْمِ و پوژی **الْآخِرِ** دووای **فَقَدْ** نه وه به دنیای **ضَلَّ** و ئل و گومرا بوو **ضَلَالًا** گومراییه کی **بَعِيدًا** دوور و گه وره **(۱۳۶)**

إِنَّ به دنیای **الَّذِينَ** نه و (که س) انه ی **ءَامِنُوا** پروایان هینا **ثُمَّ** پاشان **كَفَرُوا** کوفریانکرد و ب پروابوون **ثُمَّ** پاشان

ءَامِنُوا پروایان هینا **ثُمَّ** پاشان **كَفَرُوا** کوفریانکرد و ب پروابوون **ثُمَّ** پاشان **أَزْدَادُوا** زیتر رووچوون **كُفْرًا** له کوفر و بی پروای

لَمْ قه ت **يَكُنْ** نه بووه **اللَّهُ** خودا **لِيَغْفِرَ** خوش بی **لَهُمْ** لیان **وَلَا يَهْدِيَهُمْ** و نه رینمونیان بکات بو **سَبِيلًا** ریگایه ک (ی حه ق)

(۱۳۷) **بَشَرٍ** مرگینی بده **الْمُنْفِقِينَ** دوو رووه کان **بِأَنَّ** به وه ی **لَهُمْ** بویان هه یه **عَذَابًا** عه زاب و نه شکه نجه یه کی **أَلِيمًا** زور به ئازار

(۱۳۸) **الَّذِينَ** نه وان ه ی **يَتَّخِذُونَ** - **الْكُفْرِينَ** کافره کان (-ده گرن به) **أُولِيَاءَ** دۆست و پشتیوان **مِنْ** - **دُونِ** جگه (-له)

الْمُؤْمِنِينَ پرواداره کان **أَيَّتَعُونَ** ئایا ده خوازن **عِنْدَهُمْ** له لای نه وان **الْعِزَّةَ** سه ربه رزی و بالادهستی **فَإِنَّ** نه وه دنیابن که

الْعِزَّةَ سه ربه رزی و بالادهستی **لِلَّهِ** بو خودایه **جَمِيعًا** هه ر هه مووی **(۱۳۹)** **وَقَدْ** و نه وه ته **نَزَلَ** دایبه زاننده **عَلَيْكُمْ** له سه رتان

فِي له ناو **الْكِتَابِ** کیتاب **أَنَّ** که **إِذَا** نه گه ر **سَمِعْتُمْ** بیستان **آيَاتٍ** ئایه ته کانی (قورئان) **اللَّهُ** خودا **يُكَفِّرُ** کوفر ده کری **بِهَآ** پی

وَيُسْتَهْزَأُ و گالته ده کری **بِهَآ** پی **فَلَا تَقْعُدُوا** نه وه دامه نیشن **مَعَهُمْ** له گه لیان **حَتَّى** تا کو **يَخُوضُوا** به ناو ده که ون **فِي** بو ناو

حَدِيثٍ باس و قسه یه کی **غَيْرِهِ** جگه له و **إِنَّكُمْ** نه وه به راستی ئیوه **إِذَا** که وابیت **مِثْلَهُمْ** وه کو نه وانن **إِنَّ** دنیابن **اللَّهُ** خودا

جَامِعٍ کۆکه ره وه ی **الْمُنْفِقِينَ** دوو رووه کان **وَالْكُفْرِينَ** و کافره کان **فِي** له ناو **جَهَنَّمَ** دۆزه خ **جَمِيعًا** هه ر هه موویان **(۱۴۰)**

الَّذِينَ تَتَرَبَّصُونَ چاوه‌پروایی به‌آ و زیان ده‌کهن بِكُمْ بۆتان فَإِنْ جَا تَهْگەر كَان - لَكُمْ بۆتان (-هه‌بوو)

فَتَحَّ سهرکه‌ووتنیک و کرانه‌وه‌یه‌ک مِّنْ لِّهِ اَللّٰهُ خُودَا قَالُوا (ده‌لێن) اَلَمْ نَكُنْ تَه‌دی - مَعَكُمْ لَه‌گه‌ل ئێوه (-نه‌بووین) وَإِنْ و تَه‌گەر

كَانْ هه‌بوو لِلْكَافِرِينَ بۆ بی‌پروا و کافره‌کان نَصِيبٌ به‌شیک (له‌سهرکه‌وتن) قَالُوا (ده‌لێن) اَلَمْ نَسْتَحِذْ تَه‌دی ده‌ستمان نه‌گرت

عَلَيْكُمْ به‌سهرتان وَمَنْعَكُمْ و ئێوه‌مان مه‌نecرد و پاراست مِّنْ لِّهِ الْمُؤْمِنِينَ برواداره‌کان فَاللّٰهُ ئیتیر خُودَا

يَحْكُمْ حوکم و فهرمان‌په‌وایی ده‌کا يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اَلَمْ يَأْتِكُمْ يَوْمَ رَوْحِ الْقِيَمَةِ قیامه‌ت و زیندوو‌بوونه‌وه وَلَنْ و هه‌رگیز - يَجْعَلْ دا (-نا) نیت

اَللّٰهُ خُودَا لِلْكَافِرِينَ بۆ بی‌پروا و کافره‌کان عَلَى به‌سهر الْمُؤْمِنِينَ برواداره‌کان سَبِيلًا (هیچ) رِیگایه‌ک (بۆ سهرکه‌وتن) (١٤١)

إِنَّ به‌دُنیا‌یِ الْمُنْفِقِينَ دوو ږووه‌کان يُخَذُّونَ هه‌ولده‌دن بۆ فریودانی اَللّٰهُ خُودَا وَهُوَ و خُودَا خَوٰی خَذِعَهُمْ فریوده‌ری ئه‌وانه

وَإِذَا و تَه‌گەر قَامُوا هه‌لسان إِلَى بۆ الصَّلَاةِ نوێژ قَامُوا (هه‌لده‌ستن) كُسَالَى به‌ ته‌مه‌لی يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ هه‌دده‌ن به

النَّاسُ خه‌لک وَلَا يَذْكُرُونَ و یادى - اَللّٰهُ خُودَا (-ناکه‌نه‌وه) إِلَّا مه‌گەر قَلِيلًا که‌م (١٤٢) مُذَبِّحِينَ پارا و دوودلن بَيْنَ نیاوان

ذٰلِكَ ئه‌ویان لَا نه إِلَى بۆلای هَؤُلَاءِ ئه‌وانی‌هێ وَلَا و نه إِلَى بۆ هَؤُلَاءِ ئه‌وانی‌هێ وَمَنْ و هه‌رکه‌سێ يُضِلُّ -

اَللّٰهُ خُودَا (-گومرای بکات) فَلَنْ توه‌هه‌رگیز - تَجِدْ (-نا) دۆزیته‌وه لَهُ لَه سَبِيلًا رِیگایه‌کی (-هیدایه‌ت و ږرگاری) (١٤٣)

يَاۤاَيُّهَا هُوَ ئه‌ی اَلَّذِينَ ئه‌وانه‌ی ءَامَنُوا برواتان هیناوه لَا تَخْذُوا مه‌گرن اَلْكَافِرِينَ کافره‌کان أُولَآءِ به‌ دۆست و پشتیوان مِّنْ -

دُون جگه (-له) الْمُؤْمِنِينَ برواداره‌کان أَتُرِيدُونَ ئایا ده‌تانه‌وی أَنْ که تَجْعَلُوا دابنێن لِلّٰهِ بۆ خُودَايَ عَلَيْكُمْ له‌سهرتان

سُلْطٰنًا به‌لگه‌یه‌کی مُبِينًا دیار و ئاشکرا (بۆ سزادانتان) (١٤٤) إِنَّ به‌دُنیا‌یِ الْمُنْفِقِينَ دوو ږووه‌کان فِي لَه اَلدَّرْكَ تیکه‌وته‌ی

الْأَسْفَلَ هه‌ره‌ نزمین مِّنْ لِّهِ اَلنَّارُ ئاگر وَلَنْ و هه‌رگیز - تَجِدْ (-نا) دۆزیته‌وه لَهُمْ بۆیان نَصِيرًا پشتیوان و سهرخه‌ریک (١٤٥)

إِلَّا مه‌گەر اَلَّذِينَ ئه‌وانه‌ی تَابُوا په‌شیمان بوونه‌وه و گه‌رانه‌وه (بۆ ئیمان) وَأَصْلَحُوا و چاک بوون و چاکسازیانکرد

وَأَعْتَصَمُوا و تووند خۆیان پابه‌ندکرد بِاللّٰهِ به‌خُودَا وَأَخْلَصُوا و ئیخلاصی و نیه‌ت پاکیانکرد دِينَهُمْ له‌دین و ملکه‌چیان لِلّٰهِ بۆ خُودَا

فَاُولَٰئِكَ نَهْوُهُ نَهْوَانِ مَعَ لَهُ گهَلِ الْمُؤْمِنِينَ بِرِوَادَارِهِ كَانِ وَسَوْفَ وَ لَه دَاهَاتُوو يُوْت - اَللّٰهُ خُودَا

اَلْمُؤْمِنِينَ به پرواداره کان (-دهبه خشئ) اَجْرًا پاداشت و دهستحه قیگی عَظِيمًا زور گه وره و مهزن (۱۴۶) مَا چی یَفْعَل ده کات

اَللّٰهُ خُودَا بِعِزِّاَيِّكُمُ بَه عَه زَاب وَ سَرَادَانِي نِيَّوَه **اِنْ** نَه گَه **شَكْرْتُمُ** سَوِيَّاسْگُوزِي بَكَهَن **وَعَامَنْتُمُ** وَ بَرُوَا بَهِيْنَن **وَكَانَ** وَ هَه مِيْشَه

اللهُ خُودَا شَاكِرًا زۆر سوپاسگوزارى عَلِيْمًا تهواو زانا و ئاڭداره (۱۴۷) لَّا - يُحِبُّ ههز (-نا) كات اللهُ خُودَا

الْجَهْرُ (له) دهرخستن و ناشکراکردنی بِالْسَوِّ خراپه و ناخوشی مِنْ له اَقُولُ گوفتار اِلَّا مه‌گهر مَنْ که‌سیک

ظلم ستمی لیکر ایبت و گان و هه میشه- الله خودا سَمِیعاً ته‌واو بیسه‌ری عَلیماً ته‌واو زانا و ئاگادار (-بووه) (١٤٨) اِن ته‌گهر

تَبَدُّوا نَاشِکْرًا بَکَهِنَّ خَیْرًا چاکه و خیر (یک) اَوْ یان تُخَفُّوْهُ بیشارنه‌وه اَوْ یان تَعَفُّوْا خُوش بین عَن له سُوْء خراپه‌یه‌ک

فَإِنَّ تَهَوَّه بِيْگومان اَللّٰهُ خُودا گان هه مېشه- عَفْوَ تَه وَاو لِيْبورده ي قَدِيْراً تَه وَاو بَه تَوانا (-بووه) (١٤٩) إِنَّ بَه دُنْياي

اَلَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ كُوفَرٌ دَهْكَانٌ بِاللّٰهِ بِهِ خُودَا وَرُسُلِهٖ وَ يَبْغِهٖ مَّبْعَرَانِ وَيُرِيْدُوْنَ وَ دَهْيَانَهُ وِيَّتْ اَنْ كِه

يُفَرِّقُوا جياوازی بکه نه مین نیوان ﷲ خدا و رُسُلِهِ و پیغمبره کانی و یَقُولُونَ و ده لَین نُوْمِن بروادینین بَعْضُ به هه ندیک

وَنَكْفُرْ و باوه پناکهین و کوفرده کهین **بَعْضُ** به هه ندیگ **ویریدون** و دهیانه ویّت **أَنْ** که **يَتَّخِذُوا** - **بَيْنَ** له نیوان **ذَلِكَ** ئه وانه

سَيِّئًا رِيگاکه یان (-بگرنه بهر) (۱۵۰) أُولَئِكَ ئهوان هه رهخوینان الْكَافِرُونَ کافر و بی پروای حَقًّا ههق و راستی

وَأَعْتَدْنَا و ئاماده مانكردوه **لِلْكَافِرِينَ** بۆ بېيروا و كافره كان **عَذَابًا** عذاب و ئه شكه نجه يه كي **مُهَيَّنًا** ريسواكه ر (۱۵۱)

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِرِوَايَانِ هَيْنَاوَهٗ بِاللّٰهِ بِهٖ خُودَا وَرُسُلِهٖ وَبَيَّغْهٖ مَبْهَرَانِي وَ لَمْ يُفَرِّقُوْا و جِيَاوَا زِيَانِ دَانَهٗ نَاوَهٗ بَيْنَ نِيَوَانِ

أَحَدٌ يَهْكِيكَ مِنْهُمْ لَهْوَانِ أُولَئِكَ ثَوَاهِوانِ سَوْفَ بَدَلْنِيَّابِي لَهْدَاهَاتَوو يُؤْتِيهِم (خودا) پَيَّانِ دَهْدَاتِ أَجُورَهُم پاداشته كانِيانِ

وَكَانَ و هه‌میشه- **اللَّهُ** خدا **غَفُورًا** ئه‌وپه‌ری لی‌بورده‌ی **رَحِيمًا** ئه‌وپه‌ری به‌به‌زه‌ی (-بووه) **(۱۵۲)** **يَسْكُ** پرسپارت لی‌ده‌که‌ن

أَهْلُ خَاوَنِي الْكِتَبُ كِتَابٌ أَنْ كَهْ تَنْزِلُ دَابَهْ زَيْنِي عَلَيْهِمْ لَهُ سَهْرِيَانِ كِتَبًا كِتَابِيكْ مِنْ لَهُ السَّمَاءُ ئَاسْمَانَهُ وَهْ

فَقَدْ ئەوہ بەدُنْیای سَأَلُوا داوايانکرد له مُوسَى (پېغه مېهر) موسا أَكْبَرَ شتېكى گه وره تر مِنْ له ذَلِكَ ئەوہ فَقَالُوا ئەوہ بوو گوتيان

أَرْنَا - الله خودامان (-پيشان بده) جَهْرَةً به ديارى و ئاشكرايى فَأَخَذَتْهُمُ جا گرتى وراپيچيكرن الصَّعِقَةَ بروسكه گه وره كه

بِظُلْمِهِمْ به زوځم و سته مى خويان ثُمَّ پاشان أَتَّخَذُوا - الْعِجْلَ مانگاكه يان (-هه لگرت و دياريكرد وهك په رستراونيك) مِنْ له بَعْدَ دواى

مَا جَاءَتْهُمْ ئەوہى كه بويان هات اَلْبَيِّنَاتُ به لگه ديار و ئاشكراكان فَعَفَوْنَا پاشان خوښبووين عَنْ له ذَلِكَ ئەوہ

وَأَتَيْنَا و دامان به مُوسَى مووسا سُلْطٰنًا به لگه و دهسه لاتيكى مُبِينًا ديار و ئاشكرا (١٥٣) وَرَفَعْنَا و بهر زمانكرده وه

فَوَقَّعَهُمْ بۆ سهر سهريان اَلطُّور كتيوى طورٍ بِمِثْقَلِهِمْ به به لئين و پهيمان يان وَقَلْنَا و وتمان لَهُمْ پييان اَدْخُلُوا برؤنه ناو

اَلْبَاب ده رگاكه سَجَدًا به دهم كر نوشه وه وَقَلْنَا و وتمان لَهُمْ پييان لَا تَعْدُوا ده سترىژى و سنور به زىنى مه كه ن فِي له

اَلْسَبْت رۆژى شه ممه وَأَخَذْنَا و وهرمانگرت مِنْهُمْ له وان مِثْقًا پهيمان و به لئينيكى غَلِيظًا زور (توند) (١٥٤) فِيمَا جا به هوى

نَقَضِهِمْ شكندنيان بۆ مِثْقَهُمْ واده و به لئين و پهيمان يان وَكُفِّرِهِمْ و كوفر كردنيان بِأَيْتُ به ئايه ته كانى الله خدا

وَقَتْلِهِمْ و كوشتنيان بۆ اَلْأَنْبِيَاء پېغه مېهران بَغِيْرَ به ي حَقِّ هه ق و رهوايى وَقَوْلِهِمْ و گوتيان قُلُوبُنَا دلّه كانمان

غُلْفٌ په رده پوښكراوه بَلْ به لكو طَبَعَ - الله خدا (-مورو خه تمى ناوه) عَلَيَّآ له سهرى بِكُفْرِهِمْ به هوى كوفرى خويان

فَلَا يُؤْمِنُونَ جا برپا ناهينن اِلَّا مه گهر قَلِيلًا كه ميک (١٥٥) وَبِكُفْرِهِمْ و به هوى كوفرى خويان وَقَوْلِهِمْ و گوتيان

عَلَى له سهر مَرْيَمَ مهريه مَبْتَلًا بوختانيكى عَظِيمًا گه وره (١٥٦) وَقَوْلِهِمْ و گوتيان اِنَّا به راستى ئيمه قَتَلْنَا كوشتمان

اَلْمَسِيحَ مه سيح عيسى اَبْنِ كورى مَرْيَمَ مهريه رَسُوْلَ پهيامبهريک الله خدا وَمَا ئەوہى قَتَلُوهُ قَتَلُوهُ وَمَا ئەوہى

صَلَبُوهُ صَلَبُوهُ وَلٰكِنْ به لام شُبّه شُبّه لَهُمْ بويان وَاِنْ و بهدُنْیای اَلَّذِينَ ئەوانهى اَخْتَلَفُوا اَخْتَلَفُوا فِيْهِ تاييدا لَفِي به راستى له

شَكِّ گومان و ٻاراپى مِنْهُ مَنَّهُ مَا لَهُمْ بويان ، بوئه وان بِه يِّى مِنْ له عِلْمٍ زانست و زانياريه ك اِلَّا اَتَّبَاعَ اَتَّبَاعَ

اَلظَّنَّ گومان وَمَا ئەوہى قَتَلُوهُ قَتَلُوهُ يَقِيْنًا يَقِيْنًا (١٥٧) بَلْ به لكو رَفَعَهُ رَفَعَهُ الله خدا اِلَيْهِ بوى وَكَانَ و هه مېشه

اللهُ خُودا عَزِيزًا بِالَّا وَبِهَيْزَ حَكِيمًا تَهَواو كاربه جي (يه) (۱۵۸) وَإِنْ وَنِيهِ مِّنْ لَّهِ أَهْلٌ خَاوَهَنِي اَلْكِتَابُ كِيتَابُ إِلَّا اَلَا

لِيُؤْمِنَنَّ لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ يَيَّ قَبْلَ بَيْشِ مَوْتِهِ مَوْتِهِ وَيَوْمَ وَرَوْزِي

اَلْقِيَمَةُ قِيَامَت (ههلسانه وه له گوره كان و بهپاوهستان له مهيداني مهحشر) يَكُونُ دَهِي عَلَيَّهِمْ لَه سَهريان شَهِيدًا شايهت (۱۵۹)

فَبِظُلْمٍ فَبِظُلْمٍ مِّنْ لَّهِ اَلَّذِينَ تَهَوَانَهِي هَادُوا بُوونه جووله كه حَرَمًا قَه دهغه و حه راما نكرد عَلَيَّهِمْ لَه سَهريان طَيِّبٌ چاك و پاكي

أَحَلَّتْ أُحَلَّتْ لَهُمْ بُوَيَانُ وَبَصَدِّهِمْ وَبَصَدِّهِمْ عَنْ لَّهِ سَبِيلَ رِيگايِ اللهُ خُودا كَثِيرًا زُور (۱۶۰) وَأَخَذِهِمْ وَأَخَذِهِمْ

اَلرَّبُّوْا اَلرَّبُّوْا وَقَدْ وَبَه دَنِيايي نُهَوَا قَه ده غكرا بُوو عَنْهُ لَيَانُ وَأَكْلِهِمْ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالُ مَالُ وَ سَامَانُ اَلنَّاسُ خَه لك

بِالْبَاطِلِ بَه پُرو پووجي و ناحه قي وَأَعْتَدْنَا وَ تَاماده مانكردوه لِّلْكَافِرِينَ بُو بَييروا و كافره كان مِنْهُمْ لَه وان

عَذَابًا عَذَابًا وَ تَه شكه نجه يه كي اَلَيْمًا زُور بَه تازار (۱۶۱) لَكِنْ لَكِنْ اَلرَّسَخُونَ اَلرَّسَخُونَ فِي لَه ناو اَلْعِلْمُ زَانِينُ وَ زانستي تَه و او

مِنْهُمْ لَه وان اَلْمُؤْمِنُونَ وَ اَلْمُؤْمِنُونَ يَوْمُنُونَ بِرِوَا دَيِّنَ بِمَا بَه و هِي اُنْزِلَ دابه زَيْتِراوه اِلَيْكَ بُوْتُو وَمَا وَ مَا اُنْزِلَ دابه زَيْتِراوه

مِنْ لَّهِ قَبْلِكَ بَيْشِ تُو وَ اَلْمُقِيمِينَ وَ اَلْمُقِيمِينَ اَلصَّلَاةِ نُوْتِرُ وَ اَلْمُؤْتُونَ وَ اَلْمُؤْتُونَ اَلزَّكَاةِ زَه كات (پاككاري و بره ودان)

وَالْمُؤْمِنُونَ وَ اَلْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ بَه خُودا وَ اَلْيَوْمَ وَ رَوْزِي اَلْآخِرِ دَوَوايي اُولَئِكَ تَه وان سَنُوتِيهِمْ سَنُوتِيهِمْ اَجْرًا پاداشت و ده سته قي

عَظِيمًا زُور گه و ره و مه زن (۱۶۲) اِنَّا بِيگومان نِيَمِه اَوْحَيْنَا سُرُوش وَ نِيگمانكرد اِلَيْكَ بُوْتُو كَمَا هَه روهك

اَوْحَيْنَا سُرُوش وَ نِيگمانكرد اِلَى بُو، بُوَلَايِ نُوْج (پيغه مبه ر) نُوْج وَ اَلنَّبِيِّينَ وَ پيغه مبه ران مِنْ لَّهِ بَعْدِهِ دَوَايِ تَه و

وَ اَوْحَيْنَا وَ سُرُوش وَ نِيگمانكرد اِلَى بُو لاي، بَه ره و اِبْرَاهِيمَ (پيغه مبه ر) اِبْرَاهِيمَ وَ اِسْمَاعِيلَ وَ اِسْمَاعِيلَ

وَ اِسْحٰقَ وَ اِسْحٰقَ (ناوي پيغه مبه ريكه) وَ يَعْقُوبَ وَ يَه عَقُوبَ (ناوي پيغه مبه ريكه) وَ اَلْأَسْبَاطَ وَ اَلْأَسْبَاطَ وَ عِيسَى وَ عِيسَى

وَ اَيُّوبَ وَ تَه ييُوبَ وَ يُونُسَ وَ يُونُسَ وَ هَارُونَ وَ هَارُونَ وَ سُلَيْمَانَ وَ سُلَيْمَانَ وَ اَدْنَانَ وَ اَدْنَانَ وَ دَاوُدَ دَاوُدَ وَ زُبُرًا زُبُورًا

(۱۶۳) وَرُسُلًا وَ پَه يامبه رانيك قَدْ بَه دَنِيايي قَصَصْنَهُمْ قَصَصْنَهُمْ عَلَيَّكَ لَه سَه رت، بَه سَه رت، لَوْ سَه رت مِنْ لَّهِ قَبْلَ بَيْشِ

وَرُسُلًا و په يامبه رانيک لَمْ لَمْ نَقْضُصْهُمْ نَقْضُصْهُمْ عَلَيْكَ به سهرت ، له سهرت ، بُو سهرت وَكَلَّمَ و قسه ی کرد اَللّٰهُ خدا

مُوسَى موسا تَكْلِيْمًا تَكْلِيْمًا (۱۶۴) رُسُلًا رُسُلًا مُبَشِّرِينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَمُنْذِرِينَ و ترسيڼه رن لَيْلًا لَيْلًا يَكُون يَكُون

لِلنَّاسِ بُو خه لک عَلٰی له سهر اَللّٰهُ خدا حُجَّةً حُجَّةً بَعْدَ له دواى الرُّسُلِ پينغه مبه ران وَكَانَ و هه ميشه اَللّٰهُ خدا

عَزِيزًا بِالَّا و به هيز حَكِيْمًا ته واو کار به جئ (يه) (۱۶۵) لٰكِنْ لٰكِنْ اَللّٰهُ خدا يَشْهَدُ شا به قى بدا بِمَا به وهى اُنْزَلَ داي به زانند

إِلَيْكَ بُو تُو اُنْزَلَهُ اُنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ به زانين و زانستى ته و وَالْمَلٰئِكَةُ فريشته كان يَشْهَدُونَ شا به ت دده ن وَكَفَى و به سسه

بِاَللّٰهِ به خودا شَهِيدًا شا به ت و ناگه داره (۱۶۶) اِنْ به دُنْيَايِ الَّذِيْنَ ته وانهى كَفَرُوا كوفريان کرد و بِيْ بړوا بون

وَصَدُّوا و به ربه ستیان دانا عَنْ له سَبِيلِ ريگای اَللّٰهُ خدا قَدْ به دُنْيَايِ ضَلُّوا گومړا بون ضَلَالًا گومړا به کی بَعِيدًا بَعِيدًا

(۱۶۷) اِنْ به دُنْيَايِ الَّذِيْنَ ته وانهى كَفَرُوا كوفريان کرد و بِيْ بړوا بون وَظَلَمُوا سته مکار يان کرد لَمْ يَكُنْ هه رگيز نه بووه

اَللّٰهُ خدا لِيَغْفِرَ لِيَغْفِرَ لَهُمْ بُو يان وَلَا يَهْدِيَهُمْ وَلَا يَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا طَرِيقًا (۱۶۸) اِلَّا الا طَرِيقَ طَرِيقَ جَهَنَّمَ دوزه خ

خُلْدِيْنَ هه تاهه تا بئ ماوه ن فَيَا تاي دا اَبَدًا به نه بړاوه يي وَكَانَ و پيشان ، هه ميشه ذَلِكَ ته و يان عَلٰی بُو اَللّٰهُ خدا

يَسِيرًا زور ئا سانه (۱۶۹) يَأْتِيهَا هُو ته ي النَّاسِ خه لکينه قَدْ به دُنْيَايِ جَاءَكُمْ هات بُو ئيوه الرُّسُولِ پينغه مبه ر

بِالْحَقِّ به حه ق و راستى و رها و يي مِنْ له رَبِّكُمْ په روه رديگار تان قَامِنُوا جا بړوا بئ ن خَيْرًا چا که و خي ر (يک) لَكُمْ بُو ئيوه

وَإِنْ و نه گهر تَكْفُرُوا كوفر بکه ن و بِيْ بړوا بن فَإِنَّ جا نه گهر اَللّٰهُ بُو خودا به مَا فِيْ لَه ناو اَلْسَمُوتُ ئا سمانه کان

وَالْأَرْضِ و زه وى وَكَانَ و هه ميشه اَللّٰهُ خدا عَلِيْمًا ته واو زانا و ناگدار حَكِيْمًا ته واو کار به جئ (يه) (۱۷۰)

يَٰٓأَهْلَ هُو خاوه نى اَلْكِتٰبِ نوسراو و کيتابه ئا سمانه کان لَا تَغْلُوا لَا تَغْلُوا فِيْ لَه ناو دِينَكُمْ دِينَكُمْ وَلَا تَقُولُوا و مه ئين عَلٰی له سهر

اَللّٰهُ خدا اِلَّا الا الْحَقَّ هه ق و راستى اِنَّمَا له راستيدا ته نها اَلْمَسِيحَ مه سيح عِيسَى عيسا اَبْنِ كورى مَرْيَمَ مه ريه م

رَسُولَ په يامبه رى اَللّٰهُ خدا وَكَلِمَتُهُ و ته ي ته وه اَلْقَهَا هه ئيدا اِلَى بُو مَرْيَمَ مه ريه م وَرُوحٌ و روح يکه مِنْهُ له لايه نى وى

فَأَمِنُوا جَا بَرُوا بَيْنَ اللَّهِ بِهِ خُودَا وَرُسُلِهِ وَبِيعَهُ مَبْرَهَ كَانِي وَلَا تَقُولُوا وَ مَهْلَيْنِ ثَلَاثَةً سَيَ يَهْ أَتَهُوا كُوتَايِي بِيَهْيَيْنِ خَيْرًا جَاكْتَرَه

لَكُمْ بُو ئِيَوَه إِنَّمَا لَه رَاسْتِيدَا - اللَّهُ إِلَهُ (-هَر تَهْنَهَا) خُودَا وَ پَه رَسْتَرَاوِيكِي وَحْدًا تَاك وَ تَهْنَهَايَه سُبْحَنَهُ پَاكِي وَ بِيَكْهَرْدِي بُوئَهو

أَنْ لَهوَي كَه يَكُونُ بِي لَه بُو وَي وَلَدٌ كُورِيك لَه هِي ئَهوَه مَا فِي هَه رِجِي لَه أَلْسَمُوتُ نَاسْمَانَه كَان وَمَا هَه رِجِي فِي لَه نَاو

الْأَرْضُ زَهوَي دَايَه وَكَفَى وَبَه سَه سَه بِاللَّهِ كَه خُودَا وَكِيلًا چَاوَدِير وَ مَشُورخُور (بَيْت) (١٧١) لَنْ يَسْتَنكِفَ خُوبَه گَه وَرَه نَا زَانِي

الْمَسِيحَ عِيسَى مَه سِيحَ أَنْ كَه يَكُونُ - عَبْدًا هَر تَهْنَهَا بَه نَدَه يَه ك (-بَيْت) لِلَّهِ بُو خُودَا وَلَا أَلْمَلِكَةَ وَ نَه فَرِيشْتَه

الْمُقَرَّبُونَ نَزِيكَرَاوَه كَان يَش وَمَنْ وَ هَه رَكَه سَيَ يَسْتَنكِفَ خُوِي پِي بَچُوك بَيْت عَنْ لَه عِبَادَتَه عِيَادَه تَكْرَدَنِي

وَيَسْتَكْبِرُ وَ خُو بَه گَه وَرَه دَابِي فَسَيَحْشُرُهُمْ ئَهوَه كُويَان دَه كَاتَهوَه إِلَيْهِ بُو لَای خُوِي جَمِيعًا هَه رَه هَمُوِيَان (١٧٢)

فَأَمَّا جَاهَه رِجِي الَّذِينَ ئَهوَه (كَه س) اَنَهنْ ءَامِنُوا كَه بَرُوَايَان هَيْنَا وَه وَعَمِلُوا وَ كَرْدُوِيَانَه أَلْصَلَحَتْ كَارُو كَرْدَهوَه چَاكَه كَان

فِيُوفِيهِمْ ئَهوَه بَه تَهوَاوِي پِيَان دَه دَاتَهوَه أَجُورَهُمْ پَادَاشْتَه كَانِيَان وَيَزِيدُهُمْ وَ زِيَا تَرِيشِيَان دَه دَاتِي مِّنْ لَه

فَضْلِهِ زَيْدَه بَه خَشْشِي خُوِي وَأَمَّا وَ هَه رِجِي الَّذِينَ ئَهوَانَهنْ أَسْتَنَكُفُوا (پَه رَسْتَنِي خُودَايَان) پِي بَچُوكِي بُوو

وَأَسْتَكْبِرُوا وَ خُويَان بَه گَه وَرَه دَا دَه نَا (لَه رَاسْت پَه رَسْتَنِي) فَيُعَذِّبُهُمْ ئَهوَه (خُودَا) عَه زَاب وَ ئَه شَكَه نَجَه يَان دَه دَات

عَذَابًا عَه زَاب وَ ئَه شَكَه نَجَه يَه كِي أَلِيمًا زُور بَه نَازَار وَلَا يَجِدُونَ وَ نَادُوزْنَهوَه لَهُمْ بُوخُويَان مِّنْ لَه دُونُ غَه يَرِي اللَّهُ خُودَا

وَلِيًا دُوسْت وَ پَشْتِيوَانِيك وَلَا نَصِيرًا وَ نَه سَه رَخَه رِيكِيَش (١٧٣) يَأْتِيهَا هُوَ ئَهِي النَّاسُ خَه لَكِيَنَه قَدْ بَه دُنْيَايِي

جَاءَكُمْ بُوْتَان هَات بَرَهْنُ بَه لَكَه يَه كِي دِيَار وَ نَاشَكْرَا مِّنْ لَه رَبِّكُمْ پَه رَوَه رَدِي گَار تَانَهوَه وَأَنْزَلْنَا وَ دَامَانَبَه زَانَد إِلَيْكُمْ بُوْتَان

نُورًا نُوور وَ رُوْنَاكِيَه كِي مُبِينًا دِيَار وَ نَاشَكْرَا (١٧٤) فَأَمَّا جَا هَه رِجِي الَّذِينَ ئَهوَه (كَه س) اَنَهِي ءَامِنُوا بَرُوَايَان هَيْنَا

بِاللَّهِ بِهِ خُودَا وَأَعْتَصِمُوا وَ پَشْتِيَان بَه سْت وَ پَابَه نَد بُوون بِهِ يِي فَسَيَدْخِلُهُمْ ئَهوَه دَه يَان خَا تَه فِي نَاو رَحْمَةً بَه زَه يِي وَ مِيَهْرَه بَانِيَه ك

مِّنْ لَه لَایَه نِي خُوِيَهوَه وَفَضْلُ لَه گَه لَ زَيْدَه چَاكَه يَه ك وَيَهْدِيهِمْ وَ رِيْنَمُونِيَان دَه كَات إِلَيْهِ بُو لَای خُوِي صِرْطًا بَه شَارِيْگَايِيكِي

مُسْتَقِيمًا راست و پهوان (١٧٥) يَسْتَفْتُونَكَ داوای فتهواو و وهلامی شهرعیت لیده کهن قُلْ بَلَىٰ اللَّهُ خُودَا

يُفْتِيكُمْ وهلامی پرسپاری شهرعیتان ده داته وه فِي دهربارهی اَلْكَلَّةَ که لاله اِنْ نه گهر اَمْرًا که سیک هَلْکَ له ناوچوو لَيْسَ نه بوو

لَهُ لَوُی وَلَدٌ منالیک وَلَهُ و هه یبوو اُخْتٌ خوشکیک فَلَهَا نه وه بُو (خوشکه که) ی هه یه نَصَفَ نیوهی

مَا تَرَكَ نه وهی (به میرات) به جیی هیشتوه وَهُوَ و نه و (که سه) ه يَرْثَهَا ده بیته میراتگری (خوشکه که) اِنْ نه گهر لَمْ نه یکن بوو

لَهَا بُو (خوشکه که) ی وَلَدٌ (هیچ) منالیک فَاِنْ جا نه گهر کَاتَا (خوشکه کان) - اَتْنَتَيْنِ دووان (-بوون) فَلَهُمَا نه وه بُو یان هه یه

اَلثَّلَاثَانَ دووله سه ر سئِ مِمَّا له وهی تَرَكَ به جیی هیشتوه (به میرات) وَاِنْ و نه گهر کَانُوا نه وان- اِخْوَةَ براو خوشک (-بوون)

رِّجَالًا پیاوانیک و نِسَاءً و ئافره تانیک فَلِلَّذَكَ نه وه بُو نیرینه هه یه مِثْلَ وه ک حَظٌّ به شیِ الْاُنْثَيْنِ دوو میینه مِیْنِ -

اللَّهُ خُودَا (رؤن و دیارده کات) لَكُمْ بُوْتَان اَنْ نه کا تَصْلُوا له حق لابدهن و گومرابن وَاللَّهُ و خُودَا بِكُلِّ به هه موو شَيْءٍ شَتِیْ

عَلِيمٌ تهواو زانایه (١٧٦)